

TOROSLARDAN KIRKPınAR'A TUTKULU BİR YÖRÜK ÇOCUĞUNUN ÖYKÜSÜ

TOROSLARDAN KIRKPINAR'A TUTKULU BİR YÖRÜK ÇOCUĞUNUN ÖYKÜSÜ

İSTANBUL 2008

Katkıda Bulunanlar:

Kezban Genç
Zeynep Ceren Oktay
Adil Türel
Esra Altun
Aylin Kısa
Emine Ekşi
Cemalettin Özel
Yigit Okur
Ulaş Can Oktay
Hüseyin Dilek
H. Dursun Ayaz

SELGİ Yapı Elemanları Reklamcılık San. Tic. Ltd. Şti. tarafından **portsan** için hazırlanmıştır.

İstanbul 0216 378 13 85

Para ile satılmaz.

Kirkpinar, Türk ve Yörük kültürüne duyduğum özel ilgimin sembolüdür, doruğudur. Yüzlerce yıldır yaşayan, her şeyiyle bize ait bir kültürün ucundan tutma muradımın adıdır.

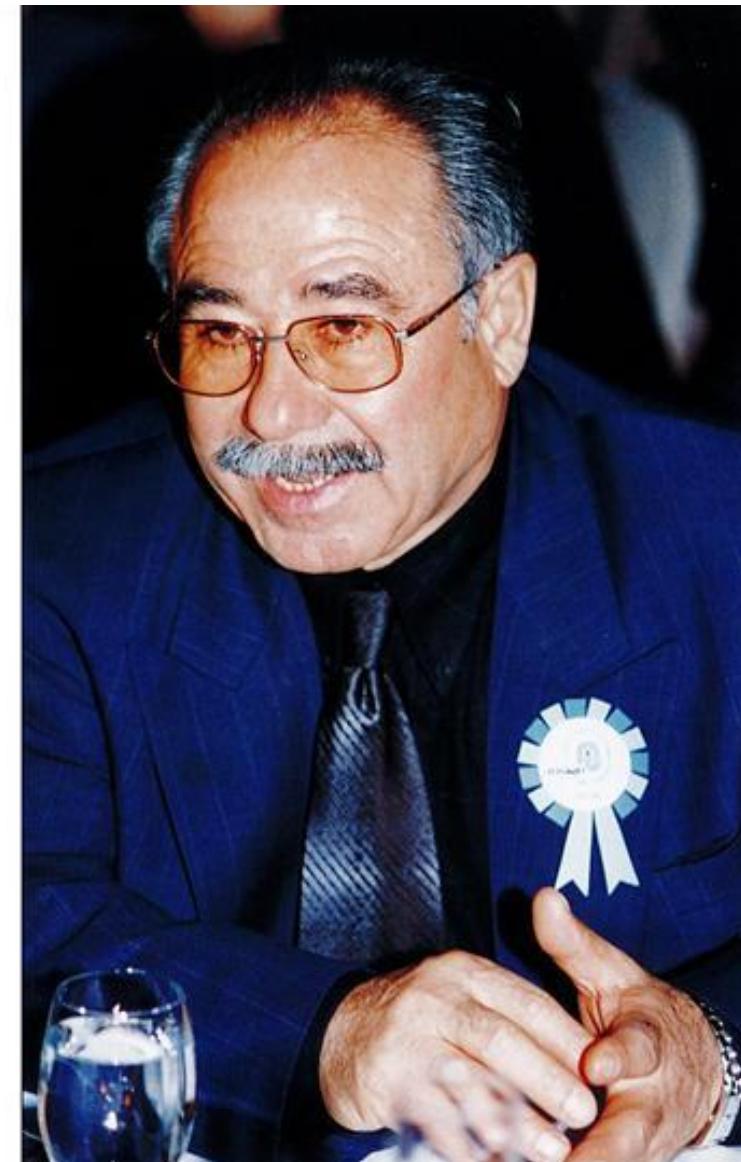
Bu kitapçık aracılığı ile yöreni, yüreğini ve yaşamışlıklar sizlerle paylaşmak, kendimi tanıtmak, serhat şehrimiz Edirne ve Kirkpinarla olan yan yanalığımlı belgelemek istedim.

Yağlı Pehlivan Güreşleri ve Kirkpinarla gönül ortaklığını anlatan bu çalışmanın ağırlık kurumunun şeffaflığına ve düzeyine de katkı sağlayacağımı düşünüyorum.

Kirkpinar, bir bir yitirdiğimiz öz değerlerin ayakta kalan, direnen son kalecidir. Ata yadigar en yaşlı gelenegimizdir. Arzum, şu çimenin üzerindeki pehlivan peşrevinin sonsuza dek sürmesidir.

Bu yarışma ruhunun ve manevi iklimin yaşatılmasına emeği geçen tüm ilgililere, pehlivanlara ve güreş severlere sevgi, saygı, şükranları sunuyorum.

MEHMET CADIL

iç DÖKÜŞÜM

Elinize alıp sayfalarını karıştırıldığınız bu küçük kitabıç benim dünyamı anlatmaktadır. İçinde yer alan resim ve yazılar Anadolu'dan kopup gelmiş tutkulu, umut dolu bir yörük çocuğunun iç döküşüdür. Fotoğraflarıyla, yazılarıyla, çizgileriyle yüreğimin sayfalara yansımışıdır.

Ama her cümlesini ben kurmadım. İnsan, içinde çok güçlü duygular taşıyor fakat çoğu kez onları ifade edecek kelimele bulmaka güçlük çeker. Bu durumda zaman zaman dostlarından faydalandım. Düzeltmeler yaptı. İçimde yoğun olarak yaşayıpta anlamlı bir şekilde dileğimde düşüncelerimi beni iyi tanıyan, fazlaca murekkep yutmuş arkadaşlarının da yardımıyla yazıya döküp resimler seçtim.

Özümü söyle ve fotoğrafa dökerken anlattıklarımın daha derli toplu ve anlaşılır olmasını istedim. Bu durumun ev ödevini hazırlarken ebeveynlerinden yardım alan öğrencinin davranışına da benzediğini söyleyebilirim. Bunu burada açıkça ifade etmemi sorumluluk olarak görüyorum.

Bu kitap özel yaşamımı her yönyle topluma açma ve insanların karşısına gönül rahatlığı ile çıkışma cesaretimin belgesidir. Saklanan değil görünür olan, insandan kaçan değil insana karışır olan ve okunup anlaşılmaya isteği duyan Mehmet Cadıl'ı tanıtmak istiyorsanız yazısı az fotoğrafı çok olan bu kitabıçının sayfalarını çevirmeye başlayabilirsiniz.

Mehmet Cadıl

Nisan 2008, Bucak

Ailem ve Hayatım

Kaynaşma ve bir arada olma duygusu bana hep güç verdi. Eşim, çocuklarım, gelin ve damatlarım.

ÇOCUKLUĞUM

1947 senesinde Antalya'nın Korkuteli İlçesinde doğdum. Altı çocuklu fakir bir ailenin oğluyum. Aile yapımız gelenekçi, inançlarına bağlı, büyüklerle saygıının açıkça gösterildiği ama küçüklere gösterilen sevginin gizlendiği çok bilinen Anadolu aile tipiydi. Annemi sevgisine çok muhtaç olduğum bir dönemde 6 yaşında kaybettim. Annenin çocuk için yeri dolmaz bir siğınak olduğunu yaşayarak öğrendim. Onun şefkatinin eksikliğini yaşamam boyunca hep yüreğimde hissettim.

İlkokulda okurken evimizin tüm işlerine de yetişmeye çalışıyordum. Semersiz çiplak bir eşekle taşirdim eve kışkı buğdayımızı hasat mevsiminde. Okul yıllarım sıkıntılarda geçti. O günkü yaşadıklarına şahit olan ilkokul öğretmenlerimden okul müdürüüm rahmetli Kazım Özer'in "oğlum seninle gurur duyuyoruz" sözlerini işitmekten hem mutlu olmuş, hem duyugulanmışdım.

Çocukluğuma ait oyunla ilgili anılarım yok denecek kadar azdır. Akşama kadar bütün zamanımı okulla ve çalışarak doldururdum. Akşamın dar vaktinde kalan çok az zamanlarında "kızın taş" ve "çelik çomak" oynadığımı hatırlıyorum.

Simit satardım gün boyu. 1 lira kar elde etmeden 1 adet simit yememeyi kendime kural yapmıştım. 1 lira iyi parayı ve simit yiyebilme ödül sayılırdı çocukluğumda.

Karanlık çökünce kendi kimsesizliğimle baş başa kalırdım. Kireçle badanalanan eski evimizin duvarlarındaki gaz lambası ışığının titremelerini bir yörük çulunun üstüne uzanarak seyreder, hayallere dalardım. Hırslıydım, kendime hedefler koyardım. Annemi kaybettikten sonra babama daha çok bağlandım. Benim başarılarımın babamın ezilmişlik duygusunu azaltacağına inanıyor ve onun benimle gurur duymasına neden olacağımı düşünüyordum.

Yörük Sülli'nün oğlunun neler yapabileceğini çevreye, akrabalara ve meraklı komşulara ispatlayabilme duygusu çalışma hırsımı, canlı tutuyordu.

DÖNÜŞÜ OLMIYAN GURBET

Bir atasözünde "herkes peşinden sürüklendiği çıkışından tanırmış" der. 1960 yılında ilkokulu bitirdim ve içine çalışma azmimi koymduğum çıkışını gurbet yoluna düştüm. Antalya il merkezine gittiğimde henüz 13 yaşındaydım. Şarampol mahallesi Durukan çarşısında üç yıl çıraklık ve kalfalık yaptım. Çıraklık yıllarım tarifiz zorlukları geçti. Otele para vermemek için apartmanların merdiven altlarında ve kamyon brandalarında sabahladığımız geceker oldu. Kendini başarıya odaklaşmış birinin ağır şartlara katlanma yeteneğinde kendiliğinden gelişiyor. İnsanların denizi ve kumu için geldiği Antalya'da yaşıyorduk ama denizi tanımiyorduk.

TUTULULUĞUM

Günümüzde her şeyi sadece tüketmek ve yerlerine yenilerini koymak için satın alıyoruz. Tüketicimin sürekli körüklenmesi bir dünyada yaşıyoruz. Oysa o günlerde kazandıklarımızı biriktirme duygusu sağılığımızı hiç sayma bahasına da olsa baskın çıkıyordu. Koruyup saklama, üstüste koyma, özenle çoğaltma alışkanlığımızdan hiç kopmadım. Hayatım boyunca savurganlığı hep karşı oldum.

Tavizsiz ve sınırsız bir mesai anlayışıyla yapardık işimizi. İş çok olunca akşam da çalıştık sabaha dek. Ama bunun karşılığında mesai parası filan alınmazdı. Ustanın akşam çalışmaya kalanlara ısmarladığı kuru fasulye ve pilav yiyebilmek için akşamı iş gelmesini isterdik. Gelişigüzel gidalarda ögün savan köylü çocukları için bir restoranda iki kap sıcak yemek yiyebilmenin ne anlama geldiğini bugünkü çocuklara anlatmak elbette ki zor.

1963 yılında 16 yaşında Burdur'un Bucak ilçesine geldim. Aynı yılın ekim ayında Karayvatlar Mahallesinde akü tamir atölyesi açtım. O gün bugündür Bucak yerim, yurdum, yörenim oldu.

Yaşamım çalışmaktı geçti ama çalışmamın tek fotoğrafım var. Akü atölyem el emeği göz nuru işim, gelecek hayallerine daldığım hırcım. Katam suyun içinde tutma mücadelemin ilk eğri iddi sanayideki dükkanım.

Güyle güyle eskimeye yüz tutmuş gömlek ve pantolonlar iş elbiselerine ayrıldı. Çalışarak elde edeceğimiz mandırmız güzel günler hayatımıza başka evde bekleyenim yoktu ve aksı çalıydırdı.

O zamanlar insanların üstünde taşıyabileceğim yegane teknoloji örünen aksesuarı saatlerimizdi. Çok az insanın saatı vardı. Adam başı "saat kaç" diye sorardı.

Ve atölyede çalışmam arkadaşımın birlikte fotoğrafımda çekilenken sol kolumuza biraz daha döner uzatarak saatiminin görünmesini sağlamışım.

Cela ile kazandığımızı sefa ile yiyemiyorduk ama başka insanlarda olan şeylere sahip olmaktadır geri durmuyorduk.

BABAMA VERDİĞİM MOR BEŞYÜZLÜK

Akü tamir atölyesi için babamın bana bıraktığı 150 liranın 10 lirasını babama yol parası yapması için geri verdim. Ama 2 ay gibi kısa bir sürede 500 lira artırmayı başardım. Artık akımda tek bir şey vardı. Oğlunu çalışıp adam olması için gurbete gönderen babamın emeklerinin boş gitmediğini ona göstermek istiyordum. Tasarruf ettığım 500 lirayı babama verecektim. O zaman insanlar yoksul para kit idi. Ancak 5'lik, 10'luk, 20'luk, 50'luk, kağıt banknotlar dolaşıyordu piyasada. 100'lük banknot azdı, 500'lük banknot hemen hemen hiç yoktu sıradan vatandaşın cebinde.

Aklımdan geçen babama parayı bütün verip onu şartıtmaktı. 500 lira bozuk parayı ziraat bankasına götürdüm. Parayı bütünlüklerini rica ettim. Banka müdürü "ne fark eder para paradir, babana bozuk verir" diyordu. Babamın hiç görmemişti bir banknot vererek onu şartıtp benimle duyuğu gururu fazlalaştırmak, onun yanında kendimi daha iyi hissetmek için parayı bütünlüğe istedigimi de izah edemiyordum banka müdürüne. Nitekim bozuk beşyüz lirayı aldı, bütün beşyüzlüğü verdi.

Babama parayı gururla uzatlığında bir paraya bir yüzüme bakarak "oğlum gerçekten bu parayı kazandın mı?" diye sormasını hiç unutamam. Komşular uzun süre "Yörük sülüle oğlu mor beşyüzük vermiş" diye konuşmuşlar.

HAYALİM, BİSİKLETİM...

Sürekli çalışıyordum. Çok tutumluydum. Ama çocuklumda murad ettiğim, sahip olmak istedığım birçok şey vardı. Bisiklet bunlardan biriydi. Başka çocukların bisiklete binmelerine hep imrenme duygusuyla bakardım. Kendime ait bir bisikletimin olması ayağımın yerden kesilmesi anımlına gelecekti. Hem ihtiyacım görevcek, binitim olacaktı hem hayalim gerçeğe dönecekti. Gezmeyi dolaşmayı yeni şeyler öğrenmeyi seven bir insanın o günkü şartlarda elde edebileceği en lüks ulaşım aracıydı bana göre bisiklet. Ayrıca hayal ettiğim bir şeye çalışarak sahip olabileceğimin kanıtıydı bisiklet satın alabilmiş olmak.

Babam kazanıp kendisine verdığım paranın 150 lirasına bana Humber bisiklet aldı. Bu bisikletler sağlamdı. Ön firketler kırılmazdı. En önemli özelliği de az pedal çevirerek çok yol alabilecekleriydi. Bucak-Korkuteli yolu arası 70 km. ve stabilize idi. Ama ilk hevesle bu yolu katederek Korkuteli'ne gittim. Tamamen kendi çabamaya dayalı birikimle bir şeye sahip olmam iş hayatına bakışımı değiştirmiştir. Yüreğinle çalıştığım sürece yolun açtı. Daha fazlası neden olmasındı.

ÇİFT EKSOZLU MOTOSİKLET : JAWA

1965 yılında döneminin en havalı motorsikleti Jawaya sahip oldum. Çift eksozluydu. Davetler alırdık. Köylere düğünlere katıldık. Sağlı sallı iki bayrakla düğün konvoyuna eskortlu yapardık. Bu durum belki de öncü olma, ve liderlik tutkusuya

Fotoğraf: Ayhan Oktay

ilgiliydi. Ayrıca gittiğimiz köylerde traktörü olan insanlarla tanışır, onlara akıcı olduğunu söyleyirdik. Yani hem ziyaret, hem ticarete dönük bir davranıştı. Yaptığım bir işten birkaç sonuç çıkarmak duygusuya hareket ederdim. Oyun havalarına oynamayı bilmekte önemliydi. Düğünlerde congar yerinde zeybek oynamak severek yaptığım şeylerden biriydi. Yani sadece seyirci olmadık.

Kendimiz en iyi hissettiğimiz çağlardır gençlik. Enerjik, gözüp ve turku doluyuzzdur. Geceli gündüzle katacak kadar çırçık, tencerede pişirip kapagında yiyebilecek kadar tutumluyduk. Ama fırsat buldukça dostlarımı, doğuya buluşmayı da ihmal etmezdim. 1960'lı yıllarda bir kezinde arkadaşımla birlikteyim.

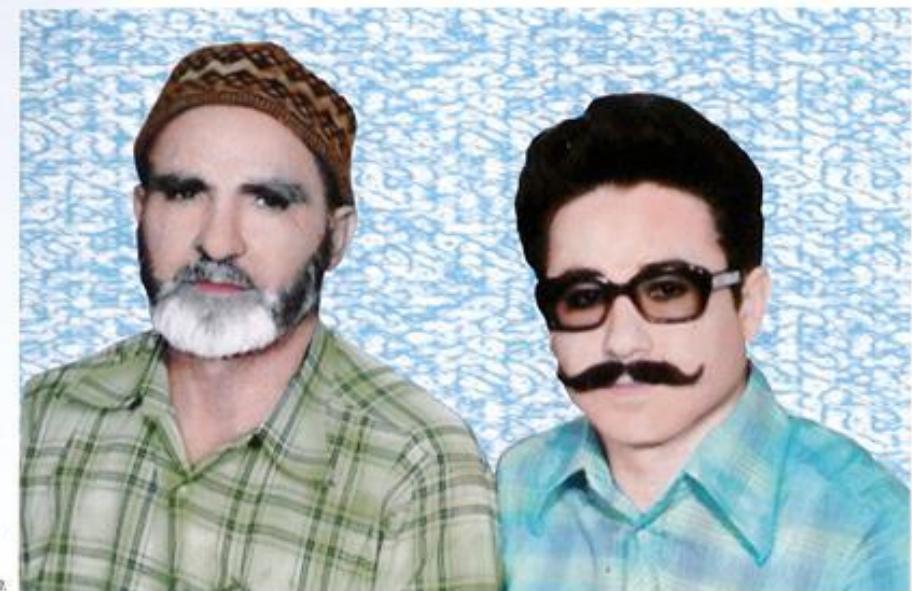

Annen vefat ettikten sonra bize çok emek vermiş teyzemizin yaşadığı zor günlerinde eşimle birlikte ziyaretleyiz.

EVLİLİĞİM

O zamanlar gençler erken yaşlarda evlilik yapardı. Birçok delikanlı henüz askere bile gitmeden evlenirdi. Çalışkan ve tutumlu olan, iyi bir işe sahip gençlere kız verilmesi daha kolay olurdu. Evlenmeden önce Bucak'tan Korkuteli'ne kilometrelerce motorsikletimle görmeye gittiğim eş adayımla 1966 yılının 11. ayında evlendim. 1970 yılında kendime ait bir evim oldu.

Beni kapıda her zaman güllerle karşılayan, hayatım boyunca bana moral aşayan, en kötü günümde en çok destekçi veren, kırgınlıklarima, kızgınlıklarına hiç incinmeden katlanmış, en cileli günümüze bile şefkatini, saygı ve sevgisini gösterip hepimize sahiplenmiş değerli eşime çok şey borçluyum.

Rahmeti
babamla
beraberim.

Ödüllerim doğru yaşadığımın kanıtları gibidir.

Torunlarım: Geleceğim, en değerli varlıklarım.

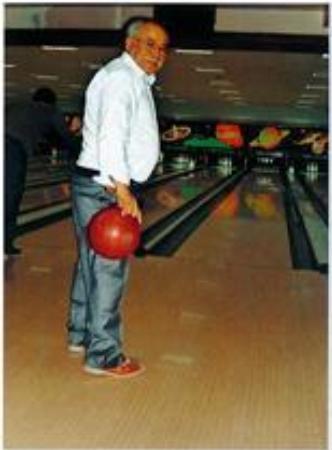

A photograph of a family of three—two adults and a young child—sitting at an outdoor cafe. The woman on the left wears a blue headscarf and a blue jacket, smiling broadly. The man on the right has a mustache and is wearing a white shirt, looking towards the camera. A young girl is resting her head on the man's shoulder. They are seated at a table with glasses of tea and small bowls. In the background, a city skyline with numerous buildings and a prominent tower under a clear blue sky.

Cocuklarımı mutlu eden herim mutlu ederim olsunuz.

Özel günlere kahimak ve oynamaktan keyif almışındır.

Bowling oynamak ve rafting yapmak severek katıldığım etkinliklerdendir.

Yörem

GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE BUCAK

Yurdumuz uygarlıklar beşigidir. Tarihin her döneminde deňişik uygarlıklar Anadolu yarımadası'nda yaşamıştır.

Bucak'ta da yapılan kazı ve incelemelere göre uygarlık, tarihöncesi çağlarına kadar uzanmaktadır. Neolitik, kalkolitik ve eski tunç çağının devirleri Bucak'ta da hüküm sürmüştür. İlçe merkezimizdeki Höyük'e Prof. Refik Duru tarafından yapılan kazılarda M.Ö. 6. ve 7. binli yıllara ait eserler bulunmuştur.

Bucak'ta tarih öncesi çağlarına ait pek çok höyük bulunmaktadır. Bunları söyle sıralayabiliriz.

- 1- Tepecik Höyübü. (İlçe merkezinde)
- 2- Höyük Höyübü. (İlçe merkezinde)
- 3- Çingene Tepesi. (İlçe merkezinde)
- 4- Şerefönü ve Bozburun (İkizce Höyük) Höyükleri. (Ürkütlü Kasabası)
- 5- Yuva Höyübü. (Yuva Köyü'nde)
- 6- Uğurlu Höyübü. (Uğurlu Köyü'nde)
- 7- Karaaliler Höyübü. (Karaaliler Köyü'nde)

Bu höyüklerden de görüleceği gibi Bucak'ta ilk yerleşimler tarihöncesi çağlara kadar dayanmaktadır.

Tarihin her döneminde Bucak çevresi birçok devletin egemenlik sahnesi içinde görülmektedir. Bucak çevresinde kurulan devletler sırasıyla Pisidyalılar, Persler, Makedonyalılar, Seleukoslar, Romalılar, Bizanslılar ve Türkler'in kurduğu devletler olan Selçuklular, Beylikler Dönemi, Osmanlılar, son olarak da Türkiye Cumhuriyeti'dir.

Türkler'in bu topraklara gelmesinden önce bu topraklara egemenlik kurmuş devletlerden kalma pek çok tarihi kalıntılığımızda görülmektedir. Eviya Çelebi'nin de ünlü

seyahatnamesinde harap olarak belirttiği bu kalıntıların izleri günümüzde de görülmektedir. Bunları söyle sıralayabiliriz: (Bu uygarlıklar M.Ö. 1900 yıllarına, Pisidyalılar'a dayanır)

- 1- Kremna (Çamlık Köyü'nde, Roma Şehri)
- 2- Kodrula (Kestel Köyü'nde, Roma Şehri)
- 3- Kretapolis (Kızılıkaya'da, Roma Şehri)
- 4- Sia (Osia) (Karaot Köyü'nde, Roma Şehri)
- 5- Komama (Ürkütlü'de, Yunan yerleşmesi)
- 6- Milyas (Kocaaliler'de, Yunan-Roma yerleşmesi)
- 7- Sur Kalıntısı (Taşyayla Köyü'nde)
- 8- Yunan Kaya Mezarı (Kuşbaba Köyü'nde)
- 9- Bizans Kalıntısı (Kızılı Köyü'nde)
- 10- Bizans Kalıntısı (Kızılseki Köyü'nde)

Son zamanlarda yapılan kazılara göre kayıp şehirler Kreatess ve Kreatyum ilçemiz Onaç Yakası'nda ve Boğazköy'de olduğu tespit edilmiştir.

Milyas kent kalıntıları, Kocaaliler Bucak

Türkler'den önceki yerleşimler ve uygarlıkların bu kısa tanıtımından sonra ebedi Türk yurdu olan bu toprakların Türkler'le tanışmasına geçebiliriz. Malazgirt Zaferi'yle Türkler'e

Portalinde ince bir kalemlı işçiliği, özel bir tezgah var Susuzhan Kervansarayı. Terkedilmişliğinin başladığı andan itibaren doğanın ve sabırı iklimlerin azelesiz bir istahla aşındırılmaya devam etiği Selçuklu vadigirmazı...

Köklerine dayaklı bir gizlilikinin projesi kapsamında yakında restore edilecek kültür mirasının anıtsal yapılarından biri haline gelecek.

Anadolu'nun kapıları açılmıştır. Yalnız, bu büyük zaferden önce Anadolu, Türkler'le tanışmıştır. Kolonizatör Türk Dervişleri (Alperenler)ının bu topraklara geldiği, arkadan gelecekler için altyapı oluşturduğu bilinen bir gerçekdir. İlçemizin çeşitli yerlerindeki adı sanı bilinmemeyen ve "yatır" olarak adlandırılın mezolar bu dervişlere ait olabilir.

Türkler, 1204'te III. Kılıç Aslan zamanında bu bölgeye gelip yerleşmişlerdir. Başta Kayı'lar olmak üzere Afşar, Çavdar, Bayındır, Bayat, Kınık, Salur, Eğmür boyları bu dönemlerde yerleşmişlerdir. (Selçuklular zamanında Türkiye, Prof. Dr. Osman Turan, s.266)

Moğollar'ın doğudan sıkıştırmasıyla Türkler batıya kaçarcasına çekilmişler, buradaki sahipsiz topraklara yerleşmişlerdir. Çünkü burada yaşayan halk, Türkler'in gelmesinden çekinerek İzmit'e çekilmişdir. (Selçuklular Tarihi

ve Türk İslam Medeniyeti, Prof. Dr. Osman Turan, s.304)

Kaynaklarda belirtildiği gibi Bucak çevresine Selçuklular döneminde yoğun bir yerleşme vardır. Bu yerleşmelerin sonucunda tarihi Kremna yakınlarında Girmiye kurulmuş, daha sonra büyümüş, kaza merkezi olmuştur. Bugünkü Melli çevresine de yerleşimlerin ilk temeli bu dönemde atılmıştır. Kalıntılar ve tarihi kayıtlardan anlaşıldığına göre İlçe merkezimiz çevresinde de yerleşimler olmuştur. Bugünkü İncirhanı çevresinde İncirli Köy kurulmuştur. Evliya Çelebi, İncirli

Köy nü, Şemseddin Sami, Kamus-ul Alam'da İncirli Köyü'nü İncir Bazaar olarak tanıtmaktadır. Selçuk Üniversitesi Eğitim Fakültesi Doçenti Nuri Köstülü, İncir Bazaar Köyü'nün 1820-1836 yıllarında ödediği vergilleri şeri sicillere dayanarak vermektedir. (Hamit Sancaklı ve Türkiye, S.U.Yayınları, 1990)

Kemerler üzerine oturmuş biçimli beşik tonozlarıyla halen ayakta durmaktadır İncirhan Kervansarayı.

Buradan haraketle İncir veya İncir Bazaar yerleşim biriminin varlığı kesintik kazanıyor. İncir Bazaar'ından başka İlçemiz yakınılarında Turba'da Eskiköy'de, bugün halen Hamit Köyü denilen mevkide ve İncidere yakınılarında Güğüp Köyü'nün kalıntılarına rastlanmaktadır. Bu köyler İncirli Köyü'nü doğrudan görmektedirler. Onaç Köyü de şimdiki Sanayi Çarşısı yakınındaydı.

Mavinin yeşille kuşanıldığı, yanmadanın kıvrak bir timsah gibi göle dalıp duruvermişliği, Torosların yamaçlarındaki kırıtsız sular Bucak Karacaoren Gölüne alt.

Fotoğraf : H.Dursun Ayaz

İncirli'de haftanın bir gününde Pazar kurulurdu. Yukanda belirttiğimiz köylerden bu pazar gelenler olurdu. Pazar, kervan yolunun üzerindeydi.

Bugün belirttiğimiz bu köylerden yalnızca Girmiye yaşamaktadır. Diğerleri tarih sahnesinden silinmişlerdir. Bu köylerin nasıl ortadan kalktığı konusunda ancak ipucu söylemeli bilgilerden başka bilgi yoktur. Tarihi kayıtlara Şahkulu (Baba Tekeli) baskınları ile 1830'da çıkan ve 7 yıl süren, günden pek çok insanın öldüğü veba salgını bu köylerin ortadan kalkmasında etkili olabilir.

İlçe merkezimiz Bucak (Oğuzhan)ın kuruluşu :

İlçe merkezimizin kuruluşuyla ilgili kesin bir belge yoktur, rivayetler vardır. Ancak, Alaaddin Çamii avlusunda bulunan mezar taşında Hicri 811 tarihi sabittir. Bu tarihe göre ilçe merkezimizin kuruluşu 600 yıl öncesine dayanır. (En az) (Hicri 811 tarihi Miladi 1408'e denk gelir.)

İncir Bazan'ında kurulan pazara çevre köylerden gelenler, alışveriş yapanlar olurdu. Onaç Köyü yakınılarında ve şimdiki Alaaddin Mah. çevresinde pazarcılar soylurdu. Devrin ileri gelenleri bu durumu o zaman bağlı olunan Konya'ya ilettiler. Bunun üzerine Alaaddin Paşa (San Paşa) komutasında bir grup asker gelerek güvenliği sağladı. Gelen askerler bir karakol görevi için şimdiki Alaaddin Mahallesi'ne yerleştirdi. Askerlerin yerleşim yerlerine Alaaddin'in Askerlerinin Yeri, Alaaddin'in Yeri dendi, sonradan Alaaddin Mahallesi adını aldı.

Alaaddin Mahallesi, ilçemizin ilk çekirdek kuruluşu oldu. Karte olarak Girmiye'ye bağlıdır.

O dönemde ilçemizin oturduğu bu alan, ilme bitkisi ve bataklıklarla kaplıydı. İçinde vahşi hayvanlar bulunuyordu.

Askerler yerleşince güvenli bir saha oluşturdu. Bu sahanın yakınına yeni yerleşimler oldu. İlmeni Bucak denilen İlçe, yaramaz alanın çevresindeki yamaçlarda küçük oymaklar oluşturuldu. Karayat adlı bir yörüğün yerleşimiyle Karayatlar, Alanya ve Haymana yörüklerinin yerleşimiyle Yörükler Mah.

oluştu. Tepe çevresinde yapılan camiiden dolayı Camii Mah., Askerlerin Çavuşunun evinden dolayı adını alan Çavuşlar Mah. oluştu.

Eski Bucak'ta kalma tarihi bir konak, Yorgun ve kedeler.

Bucak'takishayıp İncirhanı çevresindeki yazılıklarında yazıldıkları sabittir. O halde ilçemizin temeli olarak İncir Bazan kazası temel kabul edilmelidir.

Bucak Cumhuriyet meydanında geleneksel ve modern mimarının yan yana durduğu serin bir fotoğraf karesi

Cazip bir yer haline gelen bu bölge yeni yerleşmelerle sahne. İlmeni Bucak'taki ilmeler temizlenmeye, bataklık kurutulmaya başlandı. Yüz yılının başında şimdiki Pazar Mah. mevkiinde Pazar kurulmaya başlandı. Böylece Pazar Mahallesi oluştu.

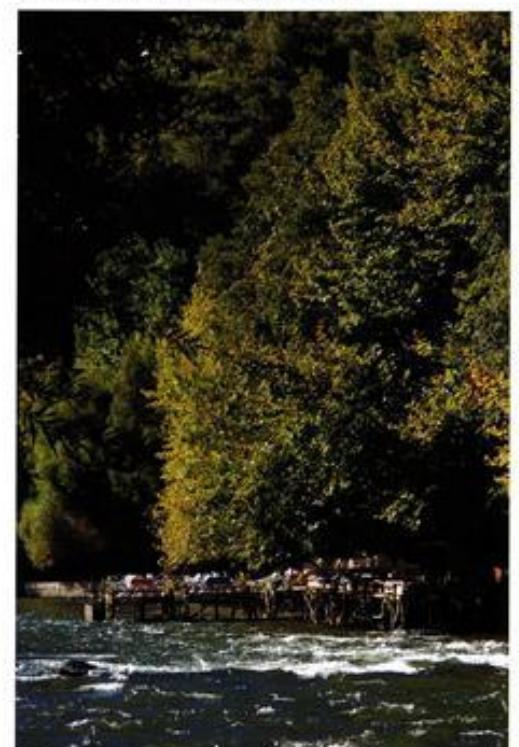
Bucak'ın bu dönmede Konya Vilayeti, Antalya Sancak ve Kazası'na bağlı bir nahiye merkezi olduğu kayıtlarda sabittir. İlçemizin ilk bayan öğretmeni Seher İkizoğlu ile İlçe eşrafının ifadesine göre adı da Oğuzhan Nahiyesi'dir.

Bucak, 25 Haziran 1919 günü İtalyanlar tarafından işgal edildi. 8-9 Temmuz 1921'de İtalyan işgalini son buldu.

Bütün bu bilgilerden anlaşılabileceği gibi ilçe merkezimiz İlmeni Bucak adıyla anılan dar bölgeye kurulmuş, bu adla anılmış, daha sonra Oğuzhan adını almıştır. Cumhuriyet döneminde yapılan siyasi düzenlemeyle 30.05.1926 tarih ve 877 sayılı kanunla bugünkü adı olan Bucak'ı resmen almıştır. Çevresinde önceden kurulan ve Osmanlı döneminde Hamit Sancağı'nın (Isparta merkezli) 14 ilçesinden biri olan İncir Bazan Kazası'nın bir devamıdır. İncir Bazan sakinlerinin yakın zamana kadar

bir konumdadır. Burdur'a 44 km., Isparta'ya 70 km., Antalya'ya 75 km. uzaklıktadır. Aynı zamanda demiryolu 40 dakika, hava ve deniz yolu 1 saat uzaklıktadır.

Bucak İlçesi 370 - 380 kuzey paralelleriley 300 - 310 doğu meridyenleri arasındadır. İlçemizin rakımı 850 m., ortalama yüksekliği 1200 m.dir. En yüksek noktası 2336m. İle Katrancık (Kestel) Dağı'nın Kulübe (Şişli) Tepe'sidir.

Aksu nehrinin üzerinde serinleyememe şansızının hiç olmadığı bir köşe. Altta coğan akan nehir, üstte dev ağaçlar..

Antalya-Burdur Karayolu ilçemiz içinden geçmektedir. Ayrıca 1995 yılında hizmete açılan Antalya-Isparta (Dereboğazı) Karayolu da ilçemizden geçmektedir. (35 km. yakınından)

Isparta'dan doğup Bucak'tan geçen Aksu Nehri önemli bir akarsudur. Aksu üzerinde Karacaören ve Kargı Barajları vardır. Kestel Gölü kurutulmuştur, baraj göllerinden başka gölümüz yoktur.

İlçemizde bulunan Türk dönemi tarihi eserleri :

1- İncirhanı: Selçuklu Sultanı II. Keyhüsrev zamanında yapılmıştır. Bucak ilçesi merkezine 7 km. uzaklıktadır.

2- Susuzhanı: Susuz Köyü'ndedir. II. Keyhüsrev zamanında yapılmıştır.

3- Kuyular ve Sarnıcılar: İlçemiz yakınlarında Selçuklular'dan kalma Çift Kuyusu, Uzun Kuyu vardır. Hacı Ömer Sarnıcı da tarihi bir eserdir.

4- Çeşmeler: Üçpinar, Kocakavak Pınarı, Incepinar, İncirhanı Pınarı tarihi çeşmelerimizdir.

Bucak'ta bulunan mesire yerleri, görülmeye değer mekanlar:

1- Karacaören Barajı ve Kargı Barajı çevresi : İlçe merkezimize 40 km. uzaklıktadır. Baraj göllerinin çevresi mesire için çok uyundur.

2- Ergenli Gür: Bucak-Karacaören yolu üzerindedir.

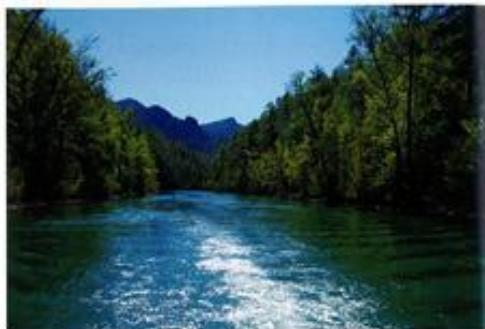
3- Kovalı Pınar: Bucak-Çamlık yolу üzerindedir.

4- Kremina : Çamlık Köyü'ndedir. Çevresi mesire için çok uyundur.

5- Sazak : Bucak-Taşyayla yolu üzerindedir.

6- Katran Dağı : İlçe merkezi yakınlarındadır. Piknik için uyundur.

7- Kumar Yaylası : İlçe merkezi yakınlarındadır. Piknik için uyundur.

Sığla Ormanları tabiat parkı : İki gölü birbirine bağlayan şı koridorunda günde yeşil ve maviyi alabildiğince şımartmış

8- İncirhanı : Tarihi İncirhanı çevresi piknik için uyundur.

9- Üçgöze : İncirdere Köyü'ndedir. Piknik için uyundur.

10- Başgöze : Kuşbaba Köyü'ndedir. Önemli bir mesire yeridir.

11- Çamlaraltı : Antalya-Burdur Karayolu üzerindedir. Önemli bir dinlenme yeridir.

12- Seferiyitiği Mağarası : İncirhanı'nın 100 m kuzeyindedir. Küçük bir girişi vardır. Mağaranın içinden Burdur Müzesi yetkililerince resim çekilmiştir. İslah edilip turizme kazandırılması gerekmektedir. Mağara, sarkıt ve dikitleriyle İnsuyu Mağarası'na benzer.

13- Pınarbaşı : Kestel Köyü'ndedir. Pınarbaşı'nda su kaynakları, alabalık havuzları bulunmaktadır. Suyuyla, havasıyla, kır lokantasıyla ve piknik alanıyla çok güzel bir mesire yeridir. İlçe içinden ve dışından Pınarbaşı'na pek çok kişi dinlenmek amacıyla gelir.

Hasan Konu

Bucak Kargı köyü : Doğanın saklı bahçesindeki huzurlu çatılar.

Karacaören'de goril kayası.

II. Karacaören Gölü'nden panoramik görüntüler.

Yeraltı gölleriley dönyanın üntü mağaralarından biridir Burdur İnsuyu mağarası.
Fotoğraf : H.Dursun Ayaz

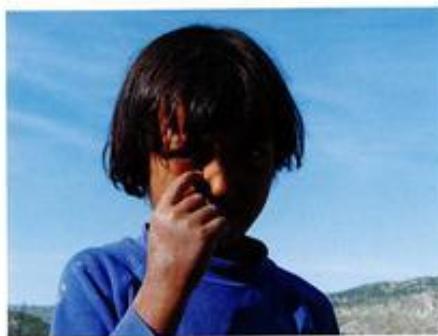
İskender'in istillasına kahramanca direnmış Pisidiya'nın en büyük şehri antik Sagalassos'ta son kazılarla gün yüzüne çıkartılmış çeşme binası.

Doğaya ve yaşama dair can alıcı renkler. Bucak'tan bir Karadul kesiti.
Fotoğraf : H.Dursun Ayaz

Bucak ovasında keçilerini yaylaktan ağıla götürüren küçük çobanlar.

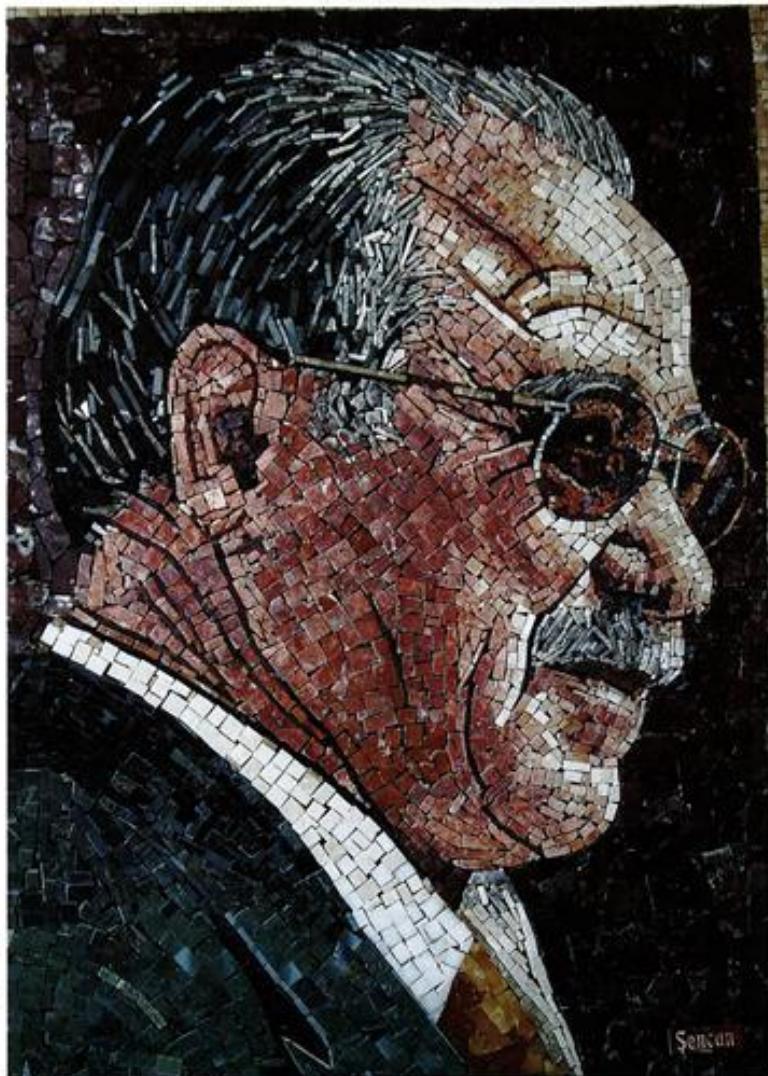
Güneşe ve toprağa aşina; mahcup, yanık ve çekingen yüzüyle bir çiftçi çocuğu.

Tütün çiftçisinin yıl boyu çalışmaktan yana yazılım yazısı
kankılarla tütün dikerek başlamış bile. Bucak Deliktaş'ta
gün dönümüş, gölgeler uzamış ama toprağına emek ve
sevgiyle bağlı kadınlarımız halen aratıksız çalışıyorlar.

İçemizde Demirçelik ürünü işleyen bir fabrikada özerenle çalışan dokim işçilerimiz.

İçemizde mozaik teknigi ile resim çalpması oldukça gelişmiştir.
Çalışma:
Süleyman Şençan

İşim

Mozaiğin ürünlerinden örnekler.

Renk ve dokusunu 800 yıldır koruyan traverten taşından yapılmış bir selçuklu mozaik.
İncirhan Kervansarayı - Bucak (Yan sayfa)

EMEKLEME YILLARIM

Hayatlarımıza geliştirmenin ve zenginleştirmenin yolu başarılı olmuş insanların yaşamını örnük almaktan geçer. Ben kendime rahmetli Sakıp Sabancı'yi örnük almışımdır. Onun çalışkan,

Şehir Merkezinden eski sanayi dükkanlarına taşımak istenen sanayi esnafının bu karara gösterdiği tepki. Yapılan yürüyüş sonrası direniçi esnafın şehir sineması önünde objektillere vermiş olduğu toplu fotoğraf. 1960'lý yýllar.

başarılı, varlıklı olduğu kadar Anadolu insanının değerleriyle barışık olan yönlerinden çok etkilendim.

İnsanın benimsediği bir işe siksiksiz sanılması, hiç vazgeçmemesi gereklidir. Başedilmesi mümkün olan zorlukları

Eski sanayi dükkanlarındaki yerim. Mutlu akü yazan tabelanın tam hizasında.

aşmanın zevki hiçbirşeyde yoktur. Çok çalışıp, çok şey bekleyip daha az şey elde ettiğim zamanlar da olmuştur ama hep kanaat etmemiştir. Önemli olan yaptığınız işte sonuç alıncaya kadar israr etmektir. İşler zorlaşınca pes edip işi terk eden insanları başarılı olamayacağımı inanıyorum.

"En büyük cinayet zamanı öldürmektir" der eskiler. Bir konuda ustalaşmak süresi sizin sevginize, isteğinizin gücüne bağlı olarak çok kısa sürebilir ya da bu süre hiç bitmeyebilir. Ben bu süreyi hızla geçmemiştüm. Akü tamir atölyemde geceyi gündüz katarak çalışıyordum. Bir yandan da bozulanı onarmakla iş hayatımın fazla gelişmemeyeceğini biliyordum. Yeni şeyler yapmam gerekiyordu.

1970 yılında akü plakasını, 1980 yılında Mercan, Mecas, Eren markasıyla komple akü üretmeye başladım. Uzun yıllar akü üretimine devam ettim.

Onanmadan üretmeye geçmek bana bazı alışkanlıklar kazandırdı. Bir ürünün kullanım sırasında yapacağı arızaların görüp üretimin sağlam yapma alışkanlığıdı bu. Ve üretme duygusu bulaşıcıydı.

Akü üretimi devam ediyordu. Bu esnada ilçemizde bir başka sektörde üretim yapmakta olan çelebi ruhlu dost insanlar Ahmet Tulunay, Aşur Hamdemir ve Rahmetli Yüksel Baysal'a 1982 yılında Hasan Hüseyin Çın, ve Rahmetli Yusuf Erdem ile birlikte ben de katıldım. 1982 yılında ekonominin patlamasıyla çelik iskele sektöründe azımsanamayacak mesafeler katettik

1988 yılında hep beraber mermer fabrikası kurmaya karar verdik. Fabrika yerini alıp 1990 yılında üretmeye başladık. Bir süre sonra ben çelik iskele fabrikasından ayrıldım., arkadaşlarımda mermer fabrikasından çekilerek hisselerini bana devrettiler. Portisan Çelik Iskele ve Kalıp San. A.Ş. adıyla ilimizin en köklü kuruluşlarından olan firma, kendi iş kolunda Türkiye'de iktidır. Ve halen ilçemizin dayanışma ruhuyla işletilen kolektif anlayışın uzun seneler sorunsuz yaşadığı çok ortaklı ender müesseselerimizden biridir.

Portisan'daki arkadaşlarımıza ayrıldıktan sonra ben Portsan olarak mermer fabrikasına yoğunlaştım. O yıllarda Çamlık'taki Traverten ocağımızı bulduk. Bu ocak o yörende açılmış ilk traverten ocağıdır.

"ÇOBANIN GÖNLÜ OLSA TEKEDEN SÜT ÇIKARIR" MIŞ.

Traverten ocağımızda çok zor ve ilkel koşullarda devam ediyorduk doğuya didişmeye. Sinoptan mermer ocağı işçileri getirdik. İşe başladığımızda 1 komprasör ve 7 kurekçimiz vardı. Molozlar el arabasıyla uzaklaştırılıyordu. Her 15 günde Antalya'dan kepe getirtip 2 gün çalışıyorduk. Her ekipmanımız kiralıktı. Bize ait yalnızca hırsızım ve çalışma azmımız vardı. Bahtsızlıklardan, zorluklardan sızlanıp işi bırakmayı da hiç kendimize yakıştırımyorduk. Arkamiza bırakmadan çalışıyorduk

ABDAS NUR İLE DEĞİŞEN UFKUMUZ

1992 yılında Suudi Arabistanlı iş adamı Abbas Nur ile tanıştık. Doğal taş sektörü gibi ağır bir iş kolunda teknoloji ve yeniliklerin ufkumuzu nasıl değiştireceğini onun katkılarıyla öğrendik.

Ustadlar, kattalar, çırkalar...

Bize üretmenin ve satmanın inceliklerini öğretti. 1993 yılında bizleri İtalya'ya Carrara'ya götürdü. Orada gelişmiş fabrikaları ve fuarları gezdi. Estelere eklediğimiz basit aparatlarla üretimi iki katına çıkardık. Onun öğretmenliği ve maddi desteği bizim enerjimizle birleşti. İş yaşamımız boyunca Abbas Nur'dan öğrendiklerimiz bize büyük yararları olmuştur.

Bugün iç piyasasının yanı sıra ABD, İtalya, İngiltere, İspanya, Çin, Güney Afrika, Suudi Arabistan ve İsrail gibi dünyanın birçok ülkesine ihracat yapıyoruz.

UNUTAMADIKLARIM

İnsan daha çok iş hayatının başında karşılaştığı yaşananları, zorlukları ve dayanışmayı unutamıyor. Zor zamanlarda görülen destekin değeri çok başka oluyor.

Bucak sanayisi 1960'lý yıllarda büyük sıçramalar gösteriyordu. Nakliyecilik, tamir, bakım, onarım sektörü çok gelişmişti. Usta-çırak ilişkisi saygın bir düzen içinde yürüyordu. İnsanlar birbirlerine sevgi ve saygı gösterir, yardımcı olurdu. Vinç yoktu örneğin. Kaza yapmış bir kamyon indirileceğinde tüm sanayi çalışanları 25-30 kişi gelir koca kamyon indiriliyordı.

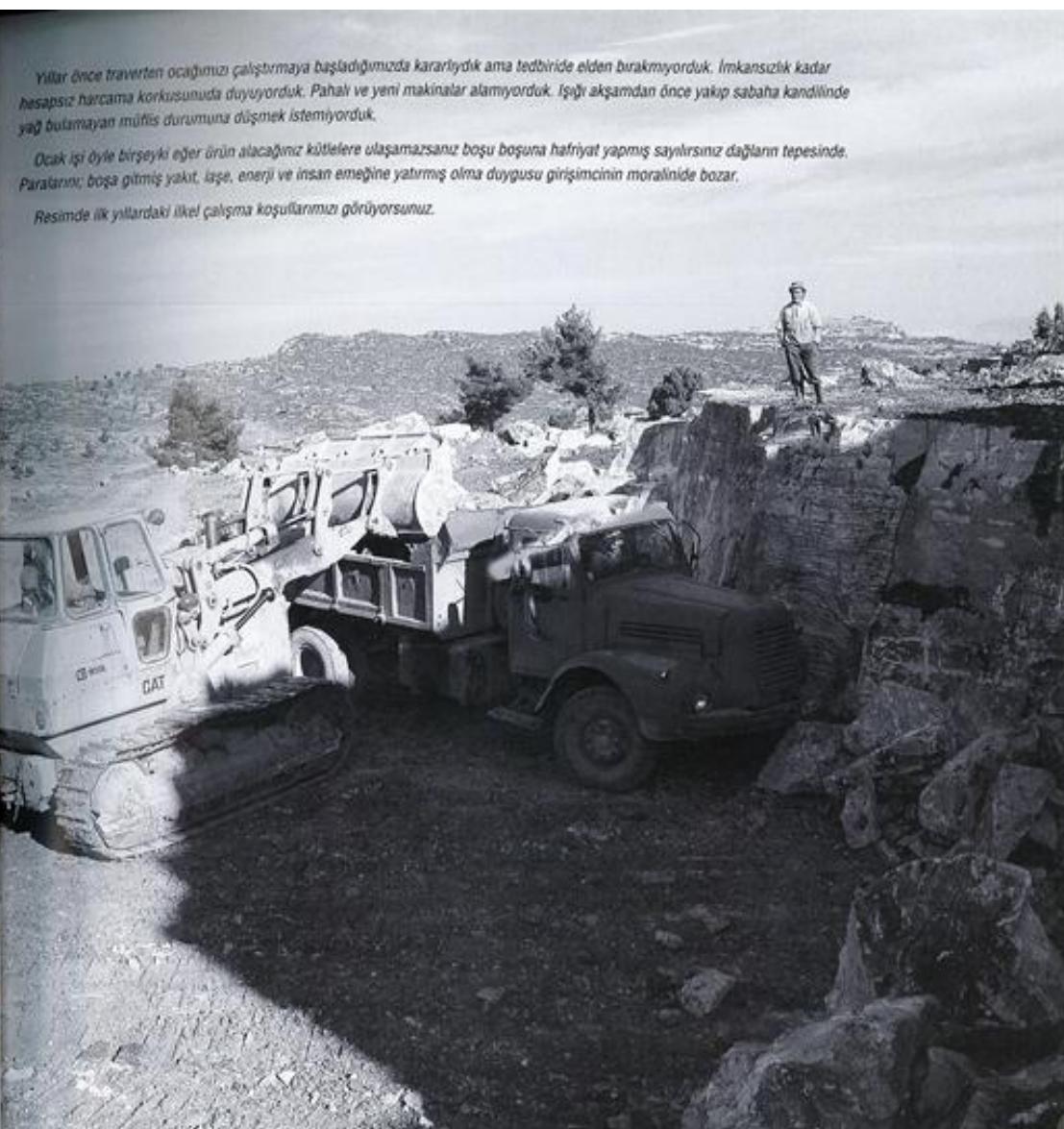
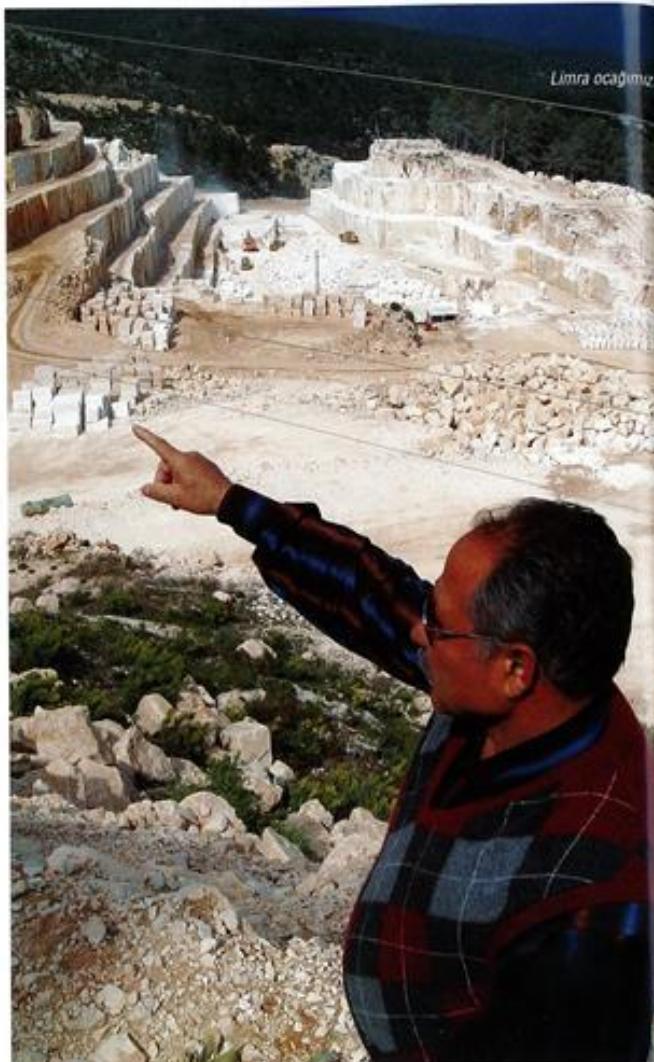
İlk akü atölyemi açılışında pürmüzümüz yoktu. Bir başka esnaf arkadaşımız Mehmet Ünlücan'a alt gazlı bir pürmüz vardi. Onu hergün alırdık. Hiçbir gün; "bugün pürmüzü veremem" dememiştir.

Hasan Kart ise Bucak sanayisinin gelişmesine çok emeği geçmiş bilge bir usta, şefkatli bir ağabey olarak akılda kalan ismidir. Tüm küçük sanayi esnafının, nakliyecilerin İstanbul ve İzmir merkezindeki büyük yedek parça toptancılarıyla olan alışverişlerine ketyl olduğunu hatırlıyorum.

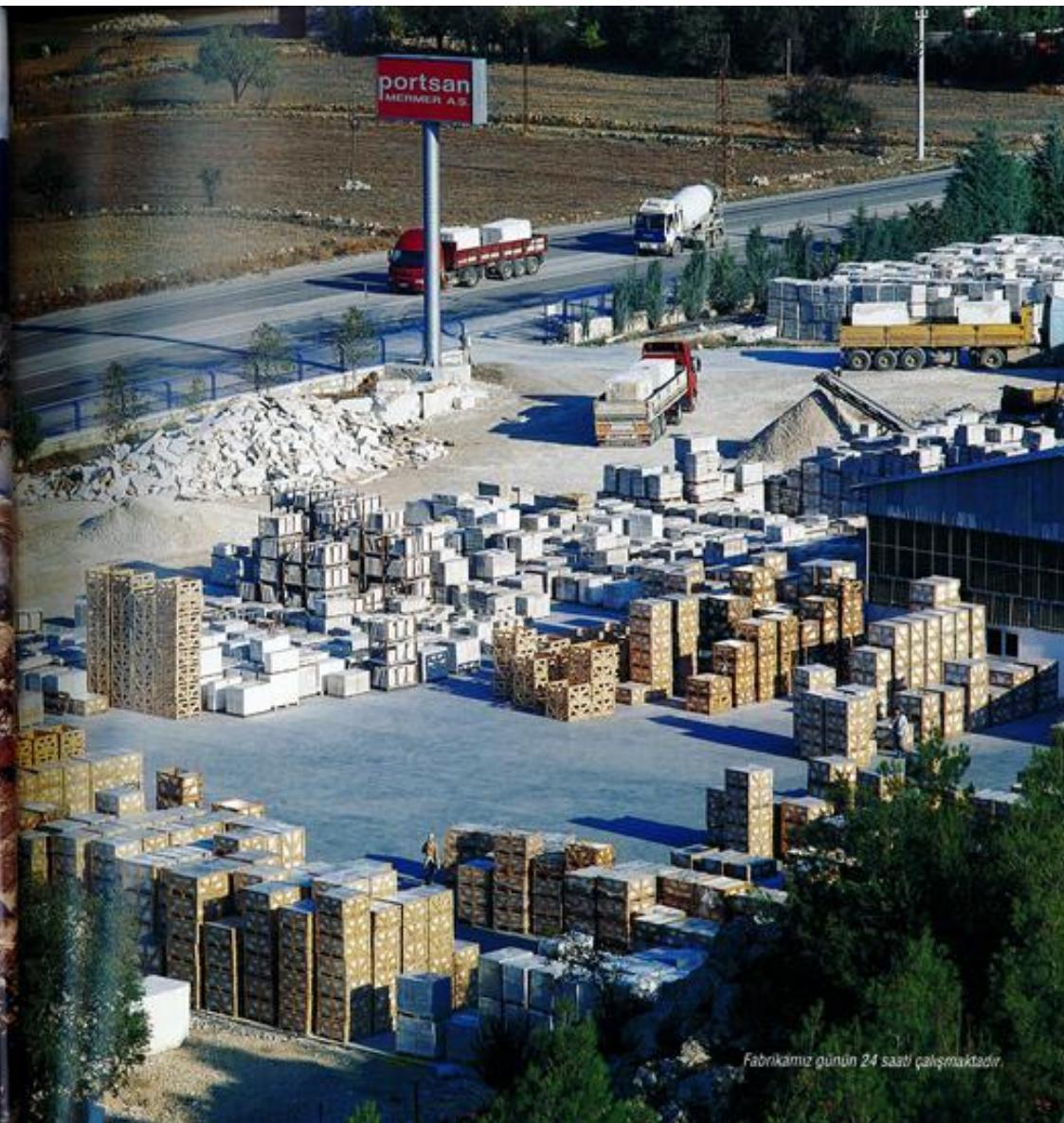
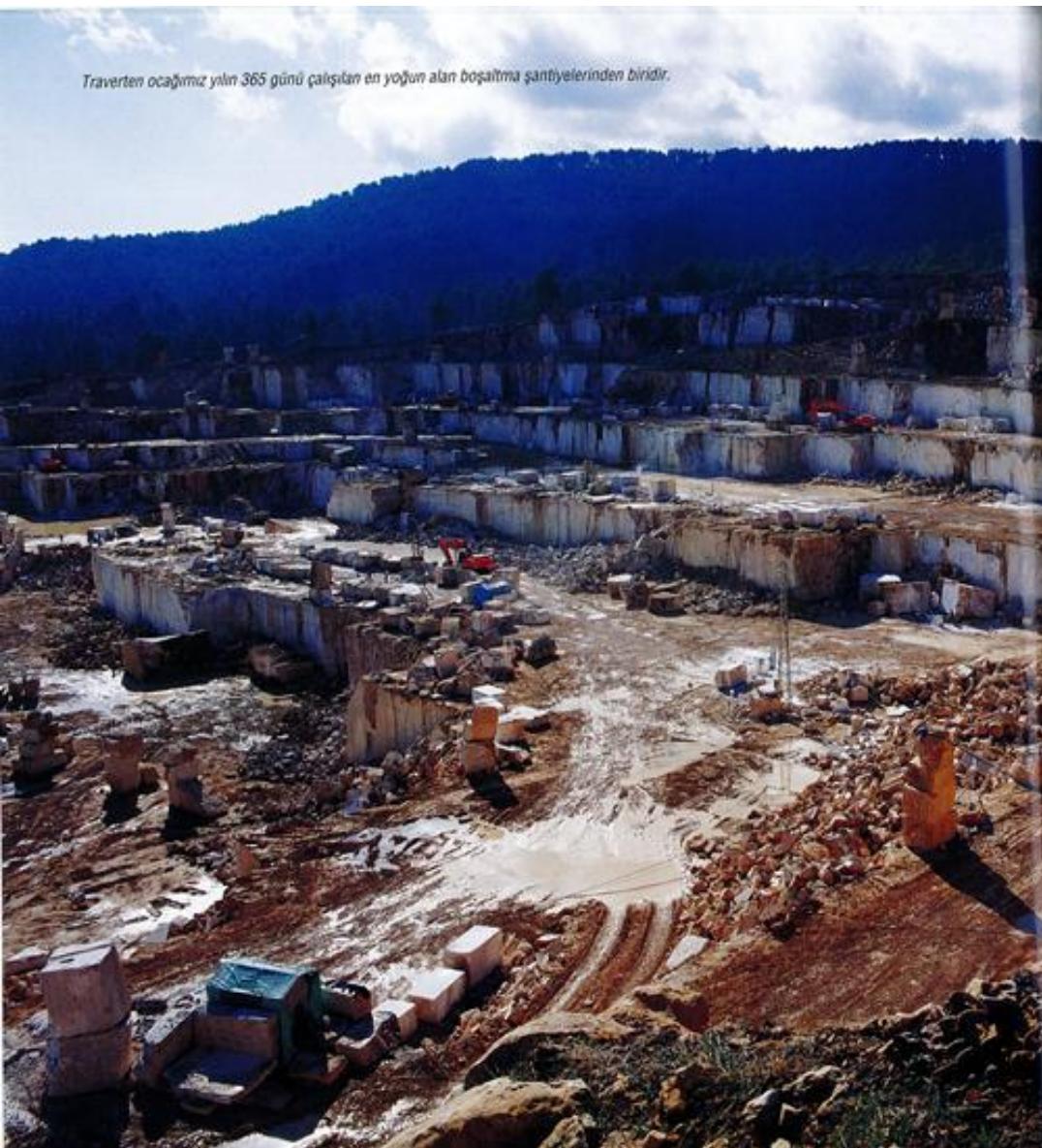

Cilenger Süleyman, Abdurrahman Gürel, Koca Ahmet, Kapırtacı Kalyon, Patrik Örök Ali, Tornacı Ruhî, Fatiç Ali Albayrak, Boyacı Urum Hasan, Kapırtacı Nurullah Özkan, Dereli, Tornacı Ahmet Altindal, Arap Metin, Traktörçü Murat Kendir, Selih Üney, Cemal İşler, Durmuş Deke, Tornacı Mustafa Akaş. Tamirci Ayukat gibi daha adlarını hatırlayamadığım çok zanaatkâr yetişti. Bucak Sanayisi, Mesleğime bağlı, tutkulu yürekleri, üstün məkanik zekalarını ve hürriyetiyle emarlıyorlardı gelişgizel imal edilmiş bakımsız yolculumda arz-i endam eden motorlu taşıt araclarını. Hiçbir mühendis ya da teknisyen değil. Nasır yüremlü ellerinde yaldız pastan katran karası bir kına vardı. Sürekli.

Üsta kafâ ve çırak ilişkisi; disiplin, saygı ve ögrenme duygusu; yazılı olmayan mutakbir davranış yaşasına bağlıydı. İşin ve emeğin ekmeğe dönümesine cıplak gözle tanık olabileceğiniz, müzəvvi mahazeler sergilenen yan yana dizi tamirci dökükantarı asta iş siksiksiz çekmezdi. Yurdun dört bir yanına dağılmış şöhrəti sayesinde aziz süre nakliyecilerin, tamir, bakım ve onarım sanayisinin merkezi olarak kaldı Bucak küçük sanayi sitesi. Resimde 1960 li yılların Bucak sanayisinden bir kestir püntüsünüz. Basit, sıradan yatay bir yapılaşmanın, işlevsel enerjik bir ruhla ürettiği çözümlein simgesi olduğu seneler.

Traverten ocağımız yılın 365 günü çalışan en yoğun alan boşaltma şantiyelerinden bindir.

Fabrikamız günün 24 saatli çalışmaktadır.

Ocaklardan tünel sistemiyle blok alınması işlemini başarıyla denedik.

Çağdaş üretim teknolojimiz

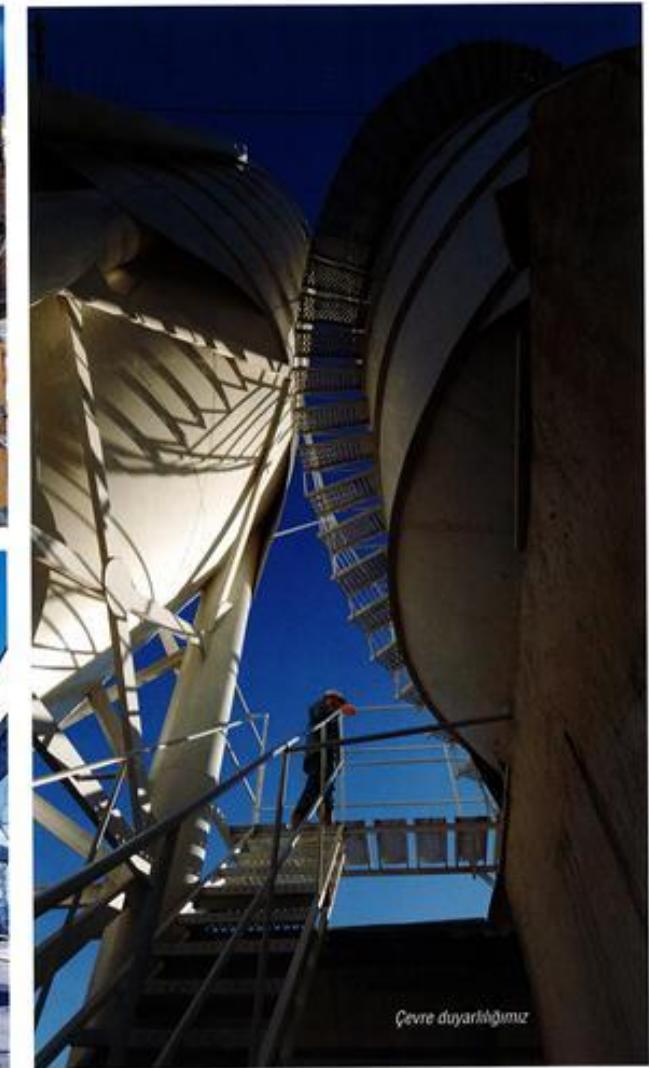
İthalatımız

Üçüncü ülkeye ihracatımız

İhracatımız

Çevre duyarlılığımız

Üretimdeki ustalar ve işçilerimizin katkılarını unutamayız.

Taşımızın sıcaklığı

Firmamın katıldığı ihtisas fuarlarında ziyaretçi dosyanız biz yalnız bırakmamıştır.

Yöremin tek yerel televizyonu bize ait bir kuruluş olup, modern iletişim teknolojisini yakından takip eden bir ekiple çalışır.

Sosyal Sorumluluklarım

SOSYAL SORUMLULUKLARIM

İnsanın ruhunu besleyen en önemli şeyin "hedef" olduğuna inanırmı. Neyi hedeflerseniz varacağınız yerde orasıdır. Hedef belirlemek ve belirlediğiniz hedefe doğru şasız bir kararlılıkla yürümek eninde sonunda siz başanya götürecektir. Örneğin birlilerini yönetmeyi hedeflemeyen bir insanın başkalarının yönetiminde çalışmak durumunda kalması kaçınılmazdır.

Her zaman hem işimle hem sosyal yükümlülüklerimle ilgili hedeflerim olmuştur. İşimizi yaparken kaliteli üretim yapmayı hedefledik. Bu müsterimizin memnuniyetiyle birlikte sadakatini de kazanmamızı sağladı.

Diğer bir amacım fani dünyadan göçükten sonra insanlara yararı olacak eserler bırakabilmekti. Yaptığım her işte gerek kendim için, gerekse toplum adına bir fayda arama duygusu vardır içimde. Bu durum içimdeki boşluğu almış yerine bir

doyum hissi vermiştir. İnsanları ziyaret edip soframalarını, ortamlarını paylaşmak çoğu kez dolu dolu tatil yapmaktan daha huzur verici gelmiştir bana. Üstelik ne kadar başarılı olursanız olun etrafında size başarılı olduğunuzu hissettirecek insanlar yoksa başmanızda pek büyük değeri yoktur.

Bugüne kadar halkın, hemşehrilerimin arasında olmaktan hep haz duyduğum. İnsanların içinde olmaktan keyif aldım. Ve bugüne dek ne iş yerimde ne evimde kimse kapımızdan dönmemiştir. Esnaf, çiftçi, öğrenci, memur, toplumun tüm kesimlerine sevgi ve saygımız eksik etmedik. Herkesi kucaklamak, yardımcı olmak, derdine derman üretmek için elimizden gelebilecek tüm çabayı gösterdiğimize inanıyorum. Evcil, insancıl ve samimi ilişkilerimiz kökeninde zor yaşamannı ne anlama geldiğini biliyor olmak yatıyor belki de..

Başbakanımızdan ödül almak kıvanç vericiydi.

geçtiğimiz bir yılın ama kazanılmış sunduğu dünyevi zirklere kapılma konusunda mayetiydim. Nefsim içini mührülçe tüketmekten kaçınmışsam依靠 ettiğimi halkın cömertçe paylaştıkları keyif almışdım.

Bu yılın mezunlarını veren Anadolu Öğretmen Lisesi:

Yaptırdığım Anadolu Öğretmen Lisesi'nin aydınık yüzü öğrencileriley bir hafta başında bayrak törenindeyim.

Öğrencilerle toplu piknikler yapmak.

Onlara eğlencen onlara gülmek.

Onlara oyunlarında hakem olmanın keyfini tattım.

Temel atma törenimiz.

Yaptığım halkın kullanımına sunduğum binaların inşaatlarını her aşamada denetlemiştir.

Bucak Devlet Hastanesi'nin Acil Servis Binası'da hemşehrilerine şahsının ve şirketinin armajandır. Gerek okullarda, gerekse burada inşaatların tüm aşamalarını itibarle denetlemiştir. Zira hastane ve okullar bakıma muhtaç ve korunması gereken insanların barındığı yerlerdir. Allah korusun bu tür yapıların doğal afetlere karşı dayanıklı olması zaruridir. Bundan dolayı ki öncelikle fiziksel direnci en üst düzeyde olsun istedim yapılan binaların. Sağlam olması için ne gerekiyorsa onu yaptıktı.
Halkımızın sağlığını vakfettiğim devlet hastanemizin ek binası.

Ödüllerin hem çocuklar için hem yetişkinler için teşvik edici olduğunu inanıyorum. İnsanın başarma duygusuna katkısı olacağını düşünüyorum. Kendim de zelikle devlet büyüklerinden, sivil toplum kuruluşlarından başlangıç ve katkı ödülleri aldığım gibi, başanlı kişi ve öğrencilerimde ödüller verdiğim çok olmuştur.

Yörengenin diğer okullarını da ziyaret etmeyi vazife bilirim.

Öğretmenlerden, akademisyenlerden sevgi, saygı, ve itibar gördüm.

Milli Eğitime yaptığımız katkılarından dolayı
Milli Eğitim Bakanımız ve Başkanımızdan onur belgeleri aldık.

Birgün Korkuteli'de Yağar Sadi Tekin İlköğretim Okulumun açılış törenine katılmıştım. Bu okul ilkokul arkadaşım Yağar Hanım tarafından yaptırılmıştı. Başbu Anıf Çebeci'de yine doğduğum ilçem Korkuteli'de halen inşaati süren bir okul yapılmaktaydı. Antalya Valisi Alaaddin Yüksel beyefendi okul açılış törenine Çok duygulandım. "Sayın valim bir okulda bana yaz" dedim. Valim gelip alımımdan öptü. Resimdeki okulun yapımına bir anda karar vermiştim. Bir tören alanında yüreğimin kabarması sonucu verdığım sözü de süratle yerine getirdim. Sevgili eşime benim adımı taşıyan bu okuldan yetişeceğ evlatlarınızın insanlığa yararlı olmasını diliyorum.

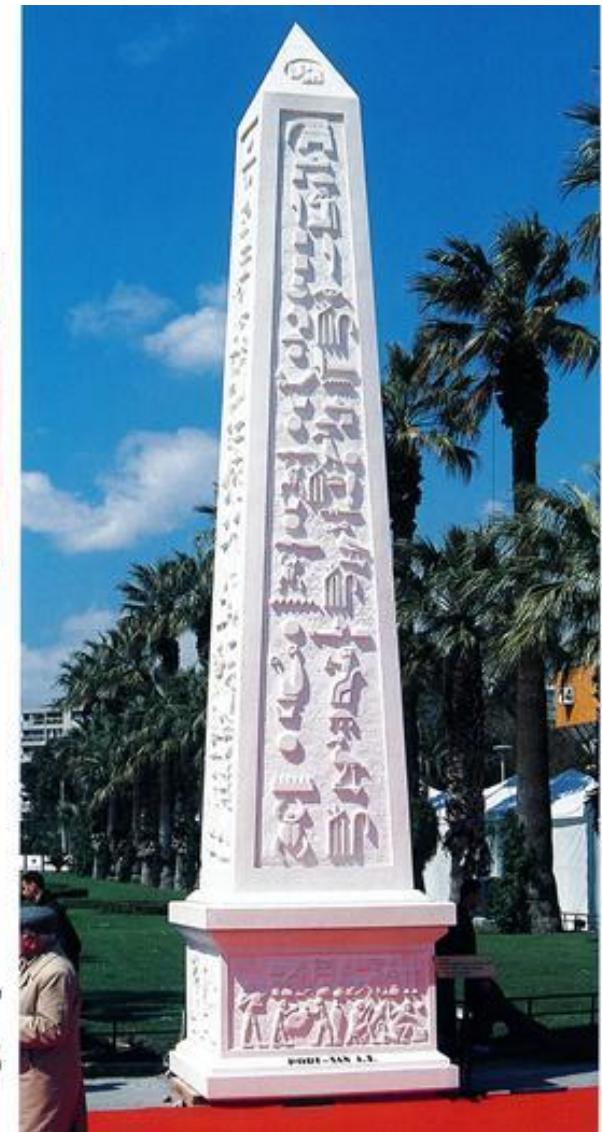
Değerli sanatçımız Fikret Otyam'ın, Ansiad tarafından yılın iş adamı seçildiğim gece bana destek verip ödül törenimde konuşma yapmasını önemsiyorum.

Gerek yörenin güzide sivil toplum kuruluşlarından, gerekse ulusal kuruluşlardan ve devletimden ödüller, takdir belgeleri, şittler almışındır.

Herkes hayatı dikili bir ağaç olsun ister. Bizim ise dikili bir taşımız oldu. 2001 yılında Uluslararası İzmir Doğal Taş Fuarına şirketim Portsan tarafından yaptırılmış Fuarın açılışı anısına hediye edilen 9 metre yüksekliğinde tek parça anıtsal yazıt halen Kültürpark'ta sergilenmektedir.
(Yontu: Heykeltraş Tacettin Polat)

Artemis çoğrafası
(Yontuc Heykeltıraş Tacettin Pala)

Zaman zaman Halk Müziği Sanatçılarımızın
klip çekimlerine sponsor olduk.

Başkanı olduğum Bucak Belediyesi
Oğuzhansporlu futbolcularla
zaman zaman komşu ilçelere
maçlara gitmişim olur.

Gezen tılık yatan aslanları iyidir
derler. İş yaşamım boyunca
dünyanın bir çok ülkesine gitmek
nasip oldu. İş makinaları üreticisi
uzak doğu ülkelerine işimiz geneği
seyahat ederken A Milli Futbol
takımımızın Dünya şampiyonu
olduğu Şampiyonasındaki maçlarında
izleme imkanı bulduk. Fotoğrafta
Koreli çocuklar ve gençlerle
birlikteyiz.

İş makinalarının halkın hizmetinde: En üstte Kestel Ovasında dere islah çalışması yapmakta. Yanda ve üstte Seydiköy - Bucak arasında yapılan içme suyu isale hattı kazı çalışmaları.

Bayram yeri coşkusunun gün boyu sürdüğü bir yüksek rakam etkinliği Aziziye Yaza Şenlikleri. Burdur ili Yörük Beyi olarak tamamen gaftsimin himayesinde yapılan bu halk festivali yaz ortasında yapılır ve yöre insanımız tarafından sabırsızlıkla beklenir.

Aziziye de kendimi futamayıp bende müzipleşirim.

Rengarenk bir ortam,

Yoğun ilgi,

Ve durmaksızın oynayan coşku dolu insanlanımız...

İzmirden kalkıp gelmiş albayım Aziz Dilek
ve dostlanyla yörük çadırında beraberiz

Kirkpinar dönüşü 2007 yılı Aziziye Yayla şenliklerinde
dostlannımla alanı dolşuyorum.

Mehtaran Aziziye de Katrancık dağının zirvelerinde fetih marşları çalıyor.

Bizleri kırmayıp Aziziye Yaylasına çıkıp şenliğimizi onurlandıran
dostlannıma kefiyeler hediye edilir.

Güreş Sevdam

Şenlikler sonunda hediye kefiyelerini alan dostlar toplu halde.

Hakkı Arslan, Süleyman Duran ve diğer dostlar,

Aziziye de otantik yörük çadırında yakın akrabalarla birlikteyim.

2500 metre rakımı Aziziye yaylasında ister karpuzu ortasından çatışan kaynak sularının yanbağında temmuz sicağına meydan okuyan ardıç kokulu serin esintilere verin kendiniz, isterseniz yüzdece misafiri içinde bannadiraben Yörük çadırının içinde yayla şenliklerinin keyfini süren.

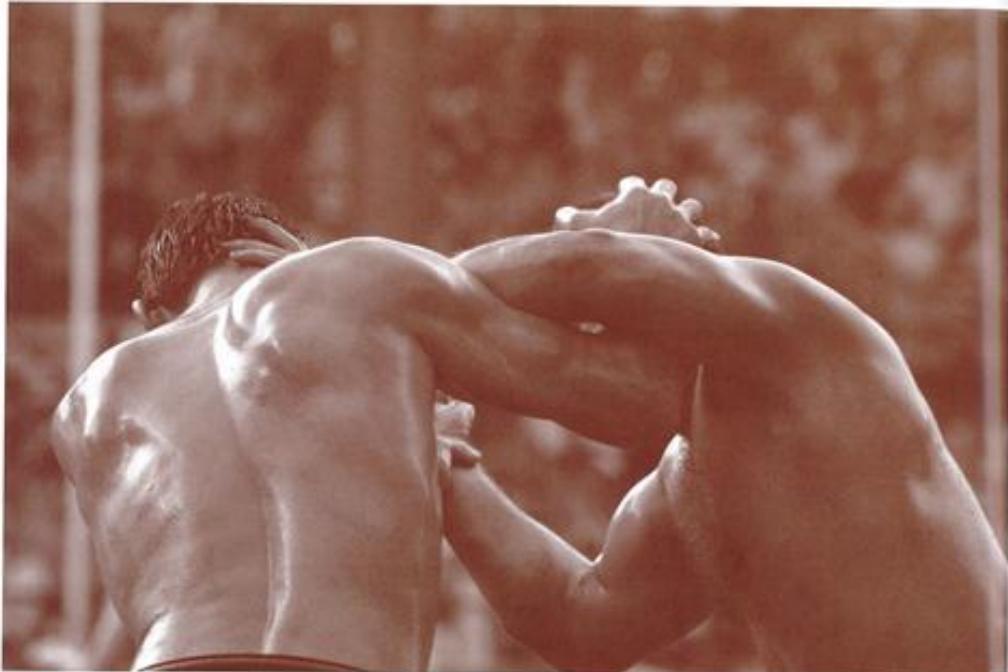

Aziziye Şenliklerin de toplumun her kesiminden izleyici görmek mümkündür.

KOÇAKLAMA

Şu yalan dünyaya geldim geleli,
Hey vatanım, bacım, sağıdıcım, emmim
Senden bir yara her yerimde,
Desteye güreşmişim Kırkpınar'da
Durmuş da yorgunluk çıkarmışım,
Bir akşam vakti
Dört bardak kıtlama çayı Erzurum'da...

DADALOĞLU

TEŞEKKÜR

Kırkpınarı bir bayrak yanıtı gibi görüp geleneksel yağlı güreş sancağını yere düşürmeyeń ve ağańık sürecim boyunca hep yanımda olmuş yöneticilerim;

Sayın Edirne Valim **Mustafa Büyük**, Sayın Edirne Belediye Başkanım **Namık Döneneken**, Güreş Federasyonu Başkanım Dr. **Osman Aşkin** başta olmak üzere, Edirne Belediye Başkan Yardımcı **Tunçer Şeren**'e, Kırkpınar'ın manevi sahiplerinden Ağalarım **Alper Yazoğlu**, **Osman Şahin**, **Hasan Yarbasan**, **Murat Köse**, **Mustafa Saruhan**'a; Güreş Federasyonu Yağlı Güreş Yürütmeye Kurulu Başkanı **Metin Başdemir**'e, Edirne Belediyesi Teftiş Kurulu Başkanı **İbrahim Doğan**'a, bize görsel belge desteği veren **Ayhan Dağılı**, **Bilgin Deviren**, **Necmi Toyran**, **Alper Balçrıya**; Hemşehrím, güreşsever dost **Enver Öztürk**'e, **Mevlüüt Sağgün**, **Hüseyin Ovalı**, **İrfan Şan**'a; Yılboyu Edirneye gidiş gelişlerim ve iletişimlerimde beni yalnız bırakmadan, elinizdeki kitabı yayma hazırlayan hemşehrím, arkadaşım, İstanbul ayağım **Osman Oktay**'a göstermiş oldukları ilgi, harcadıkları mesai, emek ve çabaları için sonsuz teşekkür ediyorum.

Mehmet Cadil
647. Kırkpınar Yağlı Güreş Ağası

GÜREŞ SEVDAM

Biz millet olarak müsabakayı seven bir yapıya sahibiz. Bu da savaşçı bir ulus olmamızdan kaynaklanıyor diye düşünüyorum.

Güreş iki kişi arasında yapılan en doğrudan karşılaşmadır. Güce ve teknigue dayalıdır. Tarih boyunca törenlerde, eğlencelerde, düğünlerde küçüklü büyülü güreş karşılaşmaları yapılmıştır. Bu mutlaka bir tören organizasyonu içinde yapılmaz. Küçüküğümde hatırlarım dağda kırda bayırda hep güreş tutardık. Güreş basit bir yemme-yenilme oyunudur. Bu haliyle çayır, çimen, mahalle sporu olagelmıştır. Her erkek altına giydiği bir kisbetle güreş tutmaya hazır hale gelebilir. Güreş sporu Türk insanı tarafından çok benimsenmiştir.

Bir Yörük çocuğu olarak ben de çocukluğumdan beri güreşlere tamiklik eden, zaman zaman arkadaş çevremde güreş tutmuş bıriyim. Tabiki güreşe ilgi duyan birinin "Kirkpinar" sözünü duyupta yüreğinin kırıdamanması düşünülemez. Kirkpinar güreş sporunun mabedidir. Yalnız Trakya'dan değil yüzüller boyu Anadolu'dan kopup gelmiş güreşçi ve güreş severlerle ev sahipliği yapmıştır Kirkpinar.

Rahmetli babam güreş meraklısı bir yörüktü. Nitekim çocukluğumda beni bir kez Kirkpinar'a getirdi. O zaman zor şartlarda yolculuk yaptı. O gündü heyecan duygumu tarif edemem. Birçok insan gibi Sarayıçının zümрут yeşili doğasında, yıldızlarla süslü pırılılı gökyüzünü yorgan yapıp sabahladım. Ülkemin diğer ucunda, bir adım ötesinin yaban yurdu olduğunu bilinciyle yaşadığım o zamanki tabiatla baş başaşalığımı hiç unutamam. O mahşeri kalabalığı, yiyecek içecek satıcılarını, Trakya insanların hayat dolu, birbirleriyle banüş coşkulu, içten ve sakin yapısını o zamanlar tanıdım. Birbirine benzeyen binlerce insanından herhangi biriydim o gün.

KIRKPINAR AĞALIĞIM

"Birgün güreşçi olarak olmasa da Kirkpinar'a destek ve katkı sağlayabilir miyim" fikri o günlerde aklıma düşmüştü. Yıllarca güreşlere gelip giderken hiç hafızamdan eksik etmediğim yaşanan bir duyguya olarak kaldı bu arzum. Nitekim geçen yıl

Kirkpinar ağalığını kazanarak bu muradımı yerine getirdim. Ve inanıyorum ki bugün güreşleri izlemeye gelen, bu mübarek etkinliğe gönül vermiş herhangi biri de yarının Kirkpinar Ağası olabilir. Bence asıl olan bu tarihi organizasyonun ebediyete kadar yaşatılmasıdır.

Ağalık kurumu güreşlerin yıllar boyu değişmeyen geleneğidir. Eskiden açık artırmıyla konulan bir eşya ve hayvana en yüksek değeri veren kişi "ağa" olurdu. Ağa ödülleri verir, hakem kurullarını tesbit eder, davet ve misafir ağırlama işlemlerini yerine getirir. Güreşin aşası adeta güreşin de sahibi konumundaydı. Güreş müsabakalarına katılacak pehlivanlara konaklama ve iaşe sağlırdı.

Güreş günü güreş alanının etrafını seyirciler doldurur, ağa da özel konukları ile birlikte gelerek, düzenlenen sedir ve divanlarda yerlerini alırırdı.

Dün olduğu gibi ağalık kurumu işlevi itibarıyle hemen hemen aynı kalmıştır.

AĞA NASIL OLMALIDIR:

Aşa sözlüklerde "Halk arasında sayılan ve sözü geçen erkeklerle verilen ünvan" olarak tarif edilir. Halk dilinde "ağa" ile ilgili birçok söz ve özdeyiş vardır. Aşa, kelime anlamı itibarıyle hatırlı sayılır, sözü geçer saygınlı insan, çevresindekilerin halinden anlayan, onların sıkıntılannıncareler üreten, davranışları ölçülü; ağırlıklı, etkisi ve gücü kabul görmüş, etrafındaki olup biteni gözleterip doğru ölçebilen, yardımsever, danışman olduğu kadar dayanışmanın da merkezi olan itibarlı bir üst aklı kurumudur.

Aşa gördüğü saygıyı şefkat ve sevgi olarak geri verebilendir. Kavrayıp, kuşatan ve gözetendir. İkram, ihsanlarda bulunandır. Vermeyi bilendir. Davranışlarında, yargılanında onurlu bir yaşamın ipuçlarını yakalayabildiğimiz deneyimli bilge bir insandır. Aşa yalnızca eşrafın takdir ve tescil ettiği değil, geniş halk kesiminde itibar ve sevgisine mahzar olmuş özü sözü kuşku götürmeyen bir şahsiyet olmalıdır.

Sergiyle,

Onurla,

Duyuya,

Davalı,

Zumaya,

Heyecanlı miniklerin,

Şovalye ruhu
büyüklerin kapşmasıdır.

Genç ittiyar herşeyyle
bizim insanlanımızın
Sarayıçlı'ndeki buluşmasıdır.

Altın sansır tonlarca sıvı yağın, pehlivanın
gücündü, yeteneğini, teknigini ve zekasını
ölçmek için güneş yanığı tenlere özenle
bulanmasıdır Kırkpınar...

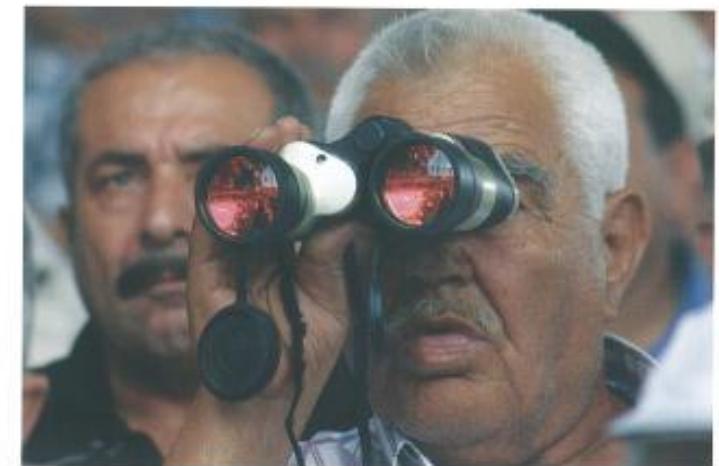

Yerçekimini hizmetine sağlayan bir reflektördür,

Kas gücünün insan tenindeki patinajdır.

Seyrederken seyredildiğimizin farkını varamayacak kadar kevdimizden geçmişük Kırkpınar...

Çimde işlenen işlenen ideal ölçüye gelmiş bir bedenin zafer coşkusu

Ödüller...

Küçük kaybetmiş olmanın çocuk ruhuna düşündüğü incilimlişle hınzır ve kaçamak görülmüşken, kimimiz de zamanda bir anne olmanın evcil şevkatıyla mesleğinin sırlarını aşlığı, insana özgür bir yuvadır Kırkpınar...

Pesrevdir.

Tendir, bedendir, çimen ve törendir.

Beklediği sonucu alamayan yüreği yanık yavrumuzdan gözü yaşlı meramdır...

Müzikler, danslar, gösteriler;

Hudut boyundaki güzel insanlarınımızın karnavalıdır...

Bilgisayar oyuntarı ve televizyon hıç
şüphe yokki popüler kültürün kullandığı
en büyük uyuşturucolardan.
Monitorların başında hareketsiz,
hımbı yaşıtlarına mat güzel yüzü bir
yavrumuz kendi müsabakasını
tamamlamış ustalarının yapıtlı
göreslere odağılmış. Bir çift dikkatli
bakışa, geleceğin başpehlivanı olmaya
aday onuru duruşa ne desek, ne
söylesek...

Özünü tehdit eden o dıtal kuşatmayı
her çocuğumuz böyle meydan
okuyabilseymi keşke...

KIRKPINARDAN DÖNÜŞÜM

Kirkpinar dönüşü hemşehrilerimin coşkun sevgisiyle karşıdım.

Belediye başkanım, sivil toplum örgütü yöneticilerinin ilgisinden hoşnut oldum.

Halkının yüreğindeki yerimi görme fırsatı oldu.

Oğlum ve torunuñam mutluğumu paylaştı.

Doğduğum yurt, baba ocağımdaki dostlanmadan benim için tören yaptı.

Cocuklarla birlikte bir törende katıldım.

Beni yine onurlandırdı.

Sayın başbakanla Korkuteli'de bir kez daha karşılaştık.

Edirne Belediye Başkanlığı yıl boyu büzüler davet edip bir sonraki güreşler için düşüncelerimizi aldı, toplantılar yaptı.

Sarayıç'ınde yapabileceğimiz yeni düzenlemeleri konuştu.

Eski Kırkpınar ajanları, Edirne Belediye Başkanım ve güreş organizasyonuyla ilgilenen dostlarımla Sarayıç'ınde bahar dingenliğine tanıklık etti.

Edirne'de yabancı turistlerden ilgi gördüm.

Kırkpınar'a gönül vermiş, eski dönemlerde güreş ajanlığı ve Edirne Belediye Başkanlığı yapmış güreş sevdalısı dost insanların yakınılığımı, sahip olmamı duygularını unutamam. Çeşitli zamanlarda Edirne'ye gelerek yaptığımız toplantılarında onlar için Kırkpınar'ın ne laide ettiğini daha iyi anladım. Yağılı güreşin dünyadaki bilinen en büyük buluşmasına neredeyse hayatlarını adamlar. Anac bir ebeveynin duyarlı takibi içindeler. Bir ibadetin kurallarına gösterilen hassasiyet neysse Kırkpınar'ın yazılı olmayan gelemeğini koruma duygusu da o.

Edirne valimiz Sayın Mustafa Büyükk ile toplantılar yapmaktadır.

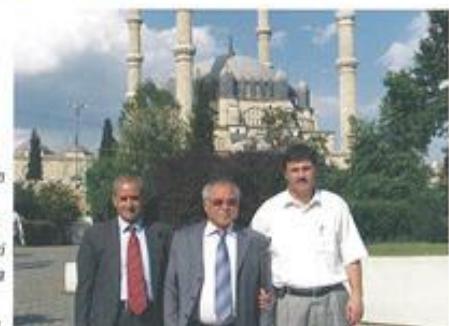
Edirne Belediye Başkanımız sayın Namık Döneneken'in görüşlere ve bize olan yakınlığı hem heyecanımıza tazeledi hem de güvenimizi artırdı.

Edirne'de yerel-basın görüşlere yakın ilgi gösteriyor.

Edirne'nin tek yerel televizyonu ETV deyim.

Rahmetli babamın "oğlum Edirne ye gidipse Selimiye de Cuma namazı kılmasın gelmek olmaz" diye yadettiği Mimar Sinan şaheserinin ömründe iki dost insanla birlikteyim. Sağında Edirne Belediyesinde yıllardır güreş organizasyonu ve spor branşlarıyla ilgili tüm etkinlikleri organize eden Belediye Teşkilatı Başkanı İbrahim Doğan, sağında Güreş Federasyonu, Yağlı Güreş Yürütme Kurulu Başkanı Metin Başdemir. Her ikisinden de gördüğüm yardım ve yakınlığı unutamam.

Cumhuriyet Döneminde Kırkpınar Başpehlivanları Şunlardır:

YL	Başpehlivan	YL	Başpehlivan
924	Arnavut Benli Abdullah	1966	Ordulu Mustafa Bük
925	Gepkenli Yusuf Pehlivan	1967	Ordulu Mustafa Bük
926	Edirne Kara Emin	1968	Ordulu Mustafa Bük
927	Manisali Rıfat	1969	Babaeskili Nazmi Uzun
928	Kandaklı Kayakçı Ahmet	1970	İzmirli Kara Ali Çelik ile Karamürselli Aydın Demir
929	Gastıvarlı Mülâyim Pehlivan	1971	Hasan Şahin
930	Bandırımlı Kara Ali	1972	Arap Mustafa Yıldız
931	Bandırımlı Kara Ali	1973	Ordulu Davut Yılmaz
932	Bandırımlı Kara Ali	1974	İzmirli Kara Ali Çelik
933	Bandırımlı Kara Ali	1975	Yarıda Kaldı
934	Gastıvarlı Mülâyim Pehlivan ile Tekirdağlı Hüseyin Alkaya	1976	Karamürselli Aydın Demir
935	Tekirdağlı Hüseyin Alkaya	1977	Karamürselli Aydın Demir
936	Tekirdağlı Hüseyin Alkaya	1978	Karamürselli Aydın Demir
937	Tekirdağlı Hüseyin Alkaya	1979	Sabri Demir
938	Tekirdağlı Hüseyin Alkaya	1980	Muğlalı Mehmet Güçlü
939	Tekirdağlı Hüseyin Alkaya	1981	Arap Mustafa Yıldız
940	Tekirdağlı Hüseyin Alkaya	1982	Denizli Hüseyin Çokal
941	Tekirdağlı Hüseyin Alkaya	1983	Denizli Hüseyin Çokal
942	Kurdereli Mehmet	1984	Denizli Hüseyin Çokal
943	Babaeskili İbrahim Esdi	1985	Sabri Acar
944	Hayrabolu Süleyman	1986	Ibrahim Gümüş
945	Babaeskili İbrahim Esdi	1987	Recep Kılıç
946	Sındırılı Şerif Pehlivan	1988	Recep Gürbüz
947	Düzceli Çelik İsmail Atay ile Hayrabolu Süleyman	1989	Saffet Kayalı
948	Kaleli Mustafa Pehlivan	1990	Karamürselli Ahmet Taşçı
949	Sındırılı Şerif Pehlivan	1991	Karamürselli Ahmet Taşçı
950	Hayrabolu Süleyman	1992	Karamürselli Ahmet Taşçı
951	İzmitli İrfan Atan	1993	Karamürselli Ahmet Taşçı
952	Balıkesirli Tarzan Mehmet	1994	Karamürselli Ahmet Taşçı
953	İzmitli İrfan Atan	1995	Karamürselli Ahmet Taşçı
954	Samsunlu İbrahim Karabacak	1996	Karamürselli Ahmet Taşçı
955	İzmitli İrfan Atan	1997	Karamürselli Ahmet Taşçı
956	Samsunlu İbrahim Karabacak	1998	Cengiz Elbeyli
957	Bandırımlı Hasan Acar	1999	Karamürselli Ahmet Taşçı
958	İzmitli Adil Atan	2000	Karamürselli Ahmet Taşçı
959	Samsunlu İbrahim Karabacak	2001	Ankaralı Vedat Ergin
960	Samsunlu İbrahim Karabacak	2002	Hasan Tuna
961	Sındırılı Mehmet Ali Yağıcı	2003	Kenan Şimşek
962	İzmirli Kara Ali Çelik ile Sındırılı Mehmet Ali Yağıcı	2004	Samsunlu Recep Kara
963	Adapazarı Sezai Kanmaz	2005	Şaban Yılmaz
964	Sındırılı Mehmet Ali Yağıcı	2006	Antalyalı Osman Aymur
965	İzmirli Kara Ali Çelik	2007	Samsunlu Recep Kara

Cumhuriyet Döneminde Kırkpınar Güreş Ağaları Şunlardır:

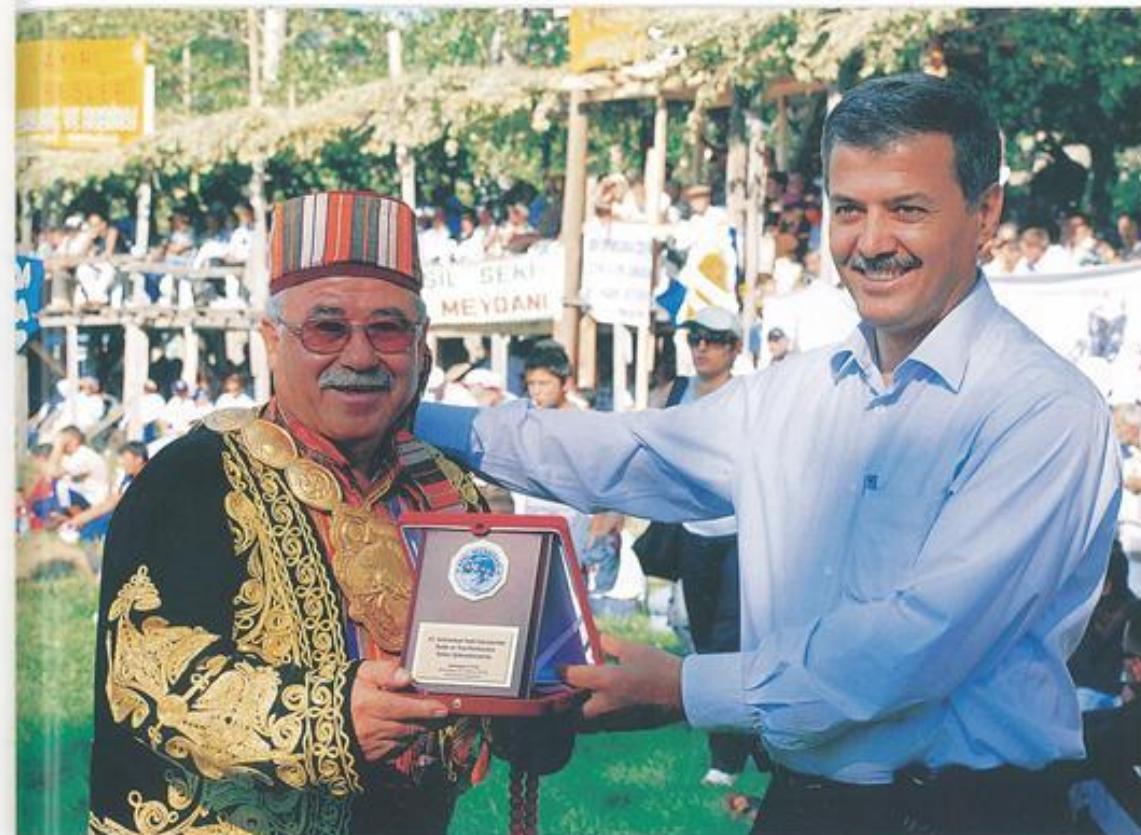
YL	Kırkpınar Ağası	YL	Kırkpınar Ağası
1950	Edirneli Murat Şener	1980	Edirneli Cemal Pol
1951	Edirneli Murat Şener	1981	Edirneli Mehmet İriş
1952	Edirneli Murat Şener	1982	Edirneli Ali Ayağ
1953	Edirneli Nurettin Manys	1983	Edirneli Ali Ayağ
1954	Edirneli Yaşar Yardımcı	1984	İstanbullu Mustafa Bilgin
1955	Edirneli Mehmet Çardakçı	1985	İstanbullu Mustafa Bilgin
1956	Edirne İbrahim Bildik	1986	İstanbullu Halil Kılıçoğlu
1957	Edirne İbrahim Özakçıcı	1987	Samsunlu Hasbi Menteşoğlu
1958	Ahırköylü Ahmet Merter	1988	Bursali İbrahim Çayla
1959	Ahırköylü Ahmet Merter	1989	Malatyalı Kemal Özkan
1960	Edirne Salim Doğramacılar	1990	Çanakkaleli Murat Köse
1961	Edirne Hilmi Atakan	1991	Bayburtlu Alper Yazoğlu
1962	Edirne Muhittin Ağaogulları	1992	Bayburtlu Alper Yazoğlu
1963	İstanbullu Ali Rıza Kelepoğlu	1993	Bayburtlu Alper Yazoğlu
1964	Edirne Hasan Vatan	1994	İstanbullu Oğuzhan Bilgin
1965	Edirne Hakkı Meriç	1995	Tokatlı Hüseyin Şahin
1966	Karamürselli Muzaffer Bilge	1996	Tokatlı Hüseyin Şahin
1967	Çanakkaleli Süleyman Şahin	1997	Tokatlı Hüseyin Şahin
1968	Çanakkaleli Süleyman Şahin	1998	Tokatlı Hüseyin Şahin
1969	Karamürselli Gazanfer Bilge	1999	Babaeskili Ayhan Sezer
1970	Karamürselli Gazanfer Bilge	2000	Emin Doğanay
1971	İstanbullu Celal Hacı Eyişoğlu	2001	Murat Saruhan
1972	Babaeskili Doğan Görkay	2002	Mardinli M.Sait Yavuz
1973	Tokatlı Hamit Kaplan	2003	Necdet Çakır
1974	Samsunlu Şevki Alan	2004	Edirne İrfan Altunhan
1975	Akyazılı Zülküf Karabulut	2005	İzmitli Adem Tüysüz
1976	Akyazılı Zülküf Karabulut	2006	İzmitli Adem Tüysüz
1977	Adapazarı Fethi Atan	2007	İzmitli Adem Tüysüz
1978	Tekirdağlı Sebahattin Tekcan	2008	Bucaklı (Korkuteli) Mehmet Cadil
1979	Bandırımlı Süleyman Özmercan		

Her sene Kirkpinar güreşlerine iktidardan muhalefetin siyasetçilerimizi davet ederiz. Kırmızı dişli mumuları yaptığımız bu davete Dündət, Mükemmət ve Muhalefətə mənçən Səfərəvəz sadıqınız. Bəs 2-ci dəfə siyasetçi liderlərinə davet etməcini vermək mənəvî

Yanaktan makas
CHP lideri, grup toplantısının ardından bir partiliyle
şenleştikten sonra
yanılarından makas aldı.
Katkıçı Aras Mehmet Çelik
Başkalfa'ya padışın geleneği
olarak bilinen 'kırıç'ı mumlu
davetteydi.

Kırk yıldan sonra ölümcül bir yanındaki pürenslerden davet aldım, yetişmeye çalıştım.

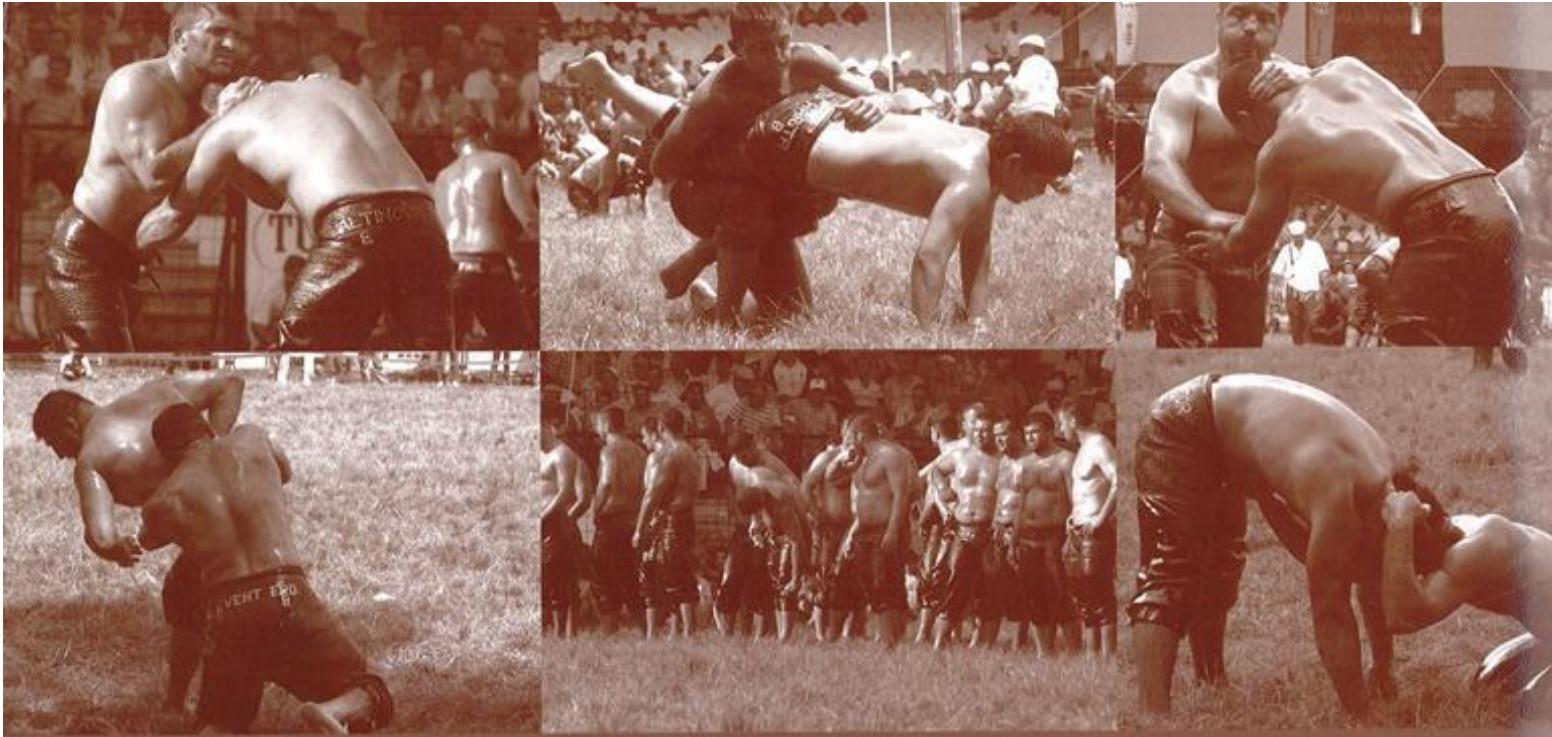
Yıllar önce İğem Bucak'ta
yapılan Altın Tütün Yağı
Pehlivan Güreşlerinde Oğluma
birlikte Ağa Köşkündeyim.

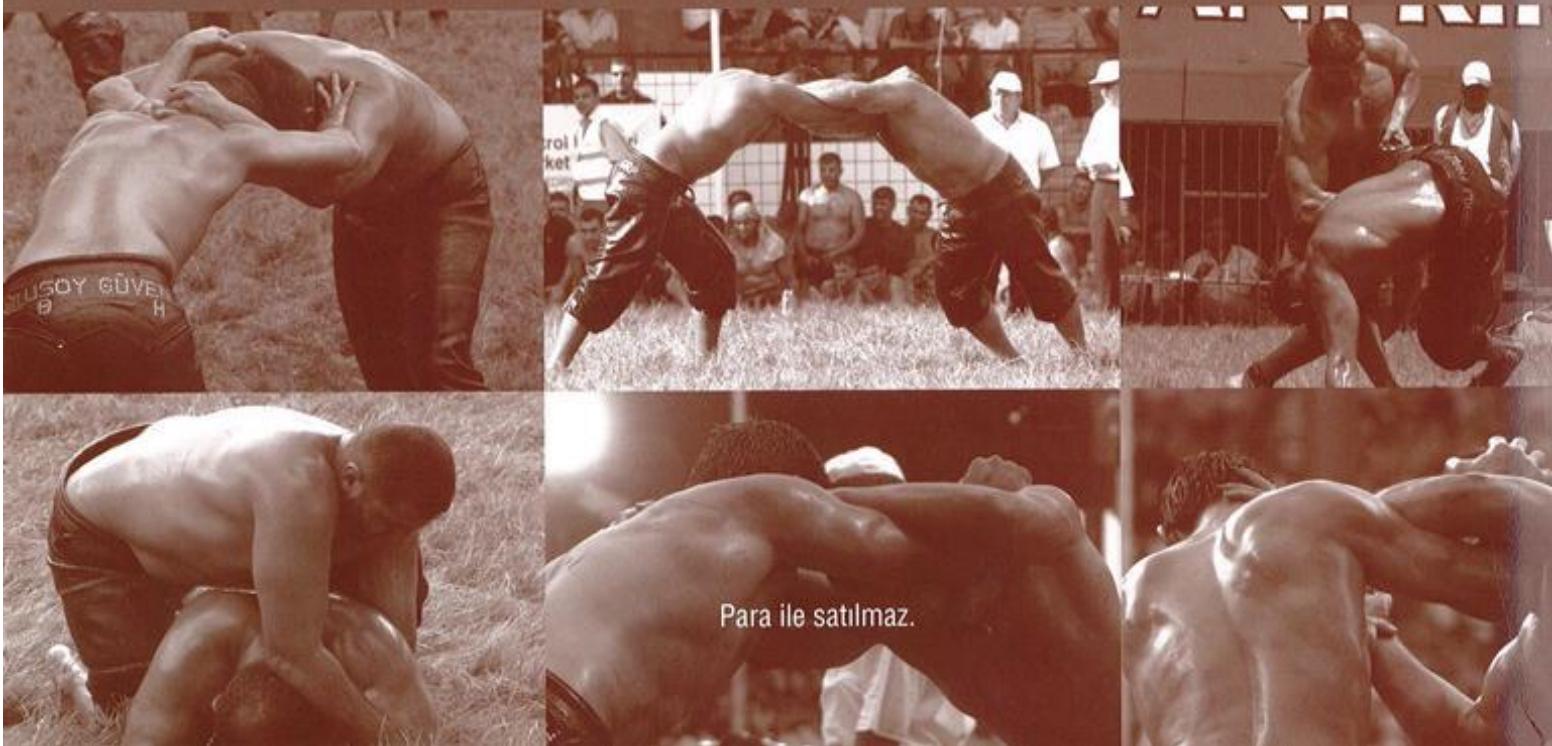
Altın Tütün Yağı Pehlivan
Güreşlerinde güreş sırasını
bekleyen Pehlivanlar.

Arkadaşım Ender Öztürk'ü yine
Bucak'ta yapılan Altın Tütün
Güreşlerinde geleneksel Ağa
kyafetiyle görüyorsunuz.

Pportsan
MERMER SAN. TİCARET A.Ş.
İSTANBUL - 2008

Para ile satılmaz.